

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

ఆగస్టు 2024

వెల - ₹ 10.00

సంయుబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపత్తి: 42 సంచిక: 04

శ్రీ హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా ఆరాధన

(17-08-2024)

ఈ నెల పండుగలు

ఆగస్టు 02 - స్వామి వివేకానంద ఆరాధన [తిథి - ఆశాద్ బహుళ త్రయిందశి]

ఆగస్టు 16 - శ్రీ రామకృష్ణ పేరమహంస ఆరాధన

ఆగస్టు 17 - శ్రీ హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా ఆరాధన

ఆగస్టు 24 - అవధూరత శ్రీ వెంకయ్ స్వామివారి ఆరాధన

ఆగస్టు 26 - శ్రీ కృష్ణ జన్మాష్టమి

ఆగస్టు 27 - శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆరాధన

“నిలగా ప్రార్థన చేయగల్గాలంటే సద్గురువుపట్ల అచంచలమైన భక్తి శ్రద్ధలుండాలి. వాలని కోరదగినదేవో వివేకంతో తెలుసుకోవాలి. తెలుసుకుంటే ఆయనను కోరవలసింది ఏమీ అగుపించదు. వాలి అనుగ్రహం వుంటే అన్ని లభిస్తాయి అని అర్థమవుతుంది. అట్టి ఆయనను నిరంతరము గుర్తుపెట్టుకోవడమే నిజమైన ప్రార్థన. అట్టి ప్రార్థన మన నడవడిని, మన భావాలను సంస్కరిస్తుంది. అందరూ ఆయన రూపాలే అయితే ఎవరని దేవపించగలము? ఎవరిపై పంతమూ, అసూయా వహించగలము? అసూయ మొదలైన భావాలు వ్యాఖ్యలేగాక, ఎంత అనర్థదాయకాలో నిజంగా తెలిస్తే మన నడవడి ఇలా ఎందుకుంటుంది? నిలగా ప్రార్థన చేయగలడమంటే మన పాత వ్యక్తిత్వం నుండి మరణించి, కొత్తవ్యక్తిత్వంలోనికి మరల జన్మించడమే!!”

పూర్వజ్యు ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిమాల భిర్యాజ

భూమికి నువ్వులంచింది?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

నీ త్యము ప్రాతఃస్నానంలో భూమిని కీర్తించి క్షమాపణ పూర్వకంగా నమస్కరించడంలో ఒక రహస్యం ఉన్నది. మనకేవల మీద అపారమైన ప్రేమ, గౌరవాలూ ఉంటాయో వాలికి సంబంధించిన అందల మీద ప్రేమ, గౌరవాలు ఉంటాయి. ఇది మన నైజం. భూమి పట్ల మనం ప్రేమ పూర్వకమైన గౌరవాన్ని, శద్గము వహిస్తే, ఆమెను తల్లిలూ ప్రేమిస్తే, ఆ భూమి యొక్క సంతతి అయిన అన్ని జీవుల పట్ల మనలో ప్రతి ఒక్కలికీ ప్రేమ గౌరవాలేర్పడతాయి. ఈ భావాలే ధర్మాచరణకు, భక్తికి మూలం. అది భగవంతీతో చెప్పబడ్డ దైవిసంపదకు, సత్యరుణానికి ముఖ్యచిహ్నం. అలాటి సత్యరుణము, దైవిసంపద లేకుండా యజ్ఞ, దాన, తప, కర్మలనాచలించినా ఫలితం ఉత్థమంగా ఉండడని భగవంతి.

భూమి అన్ని విధాల మనకు తల్లి అయినట్టే సర్వజీవులకు తల్లియే. అంటే అన్ని జీవులు సహాదరులు - ఒక తల్లి గర్భాన్ని, పాలను పంచుకొని పుట్టి పెలగే వారమే. భూమి మీద పుట్టి అన్ని ప్రాణులు జీవిస్తాయి. పీటిలో సముద్రాచి జలరాశులలో జీవించే వున్నాయి. భూమి మీద జీవించే వున్నాయి. ఇవన్నీ భూమి నుండి ఆహారాన్ని ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో పొందలసిందే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తిస్తే వస్తుదైక కుటుంబంగా మానవాళే గాక సర్వ జీవరాళే మనగలుగుతుంది.

ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రం ప్రకారం భూమి జడం గదా. అటువంటి భూమిని తల్లిగా భావించటం చక్కని కవి సంయమము, అలంకారము, భావన అయితే కావచ్చు కానీ అది అజ్ఞాన జనితమైన బాల్య చాపల్యమే కదా, భ్రాంతే కదా అని ఆధునికులు తలచవచ్చు. ‘వీధి నిజం’, ‘విజ్ఞాన వీచికలు’ అనే గ్రంథాలలో ఈ ఆధునిక భావమే అసత్యమని చక్కని నిరూపణ ఉన్నది. అలాగాకపోయినా మానవ జీవితం భావ ప్రధానమైనది. ఆ భావసంపద లోపిస్తే జీవితము నిస్సారము, అనాశక్తికరము, దుర్భరము అవుతుంది. ఒక విలువైన వస్తువును మనం పొందినపుడు దానిని ఎంతో శద్గతి చూసుకుంటాము. అది ఒకలభ్య ప్రేమకానుక

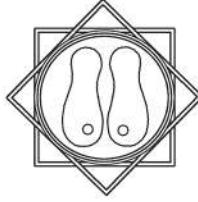
అయినప్పుడు మన దృష్టిలో ఆ వస్తువుకు భౌతికమైన ఆధారమే లేని మరింత ప్రాధాన్యం మన భావంలో కలుగుతుంది. అది ప్రేయసి యిచ్చిన రుమాలు కావచ్చు. దాని విలువ ఒక రూపాయియే కావచ్చు. కానీ అది యే ప్రేమకు ప్రకటరూపమో అది మన జీవితం కంటే విలువైనది. ప్రేమ కోసం రాజ్యాలను, ఆస్తిపాస్తులను, చివరకి జీవితాన్ని కూడా త్వజించే మానవత యొక్క విలువంతా ఆ ప్రియ భావములోనే ఉన్నది. ఇలాటి భావసంపద, వికాసము మానవ మనస్తత్వ శాస్త్ర దృష్ట్యా మన వ్యక్తిత్వం యొక్క వికాసానికంతో అవసరము. మనిషి బ్రతికేందుకు తిండి, గుడ్డలే ముఖ్యమని మనమెంత తలచినా, భాల్యంనుండే తల్లిదంత్రుల ప్రేమ, ఆప్యాయతలను నోచుకోని వాలి వ్యక్తిత్వవికాసం దెబ్బతిని, అట్టి వ్యక్తులు సంఘంలో చీడ పురుగులుగా రూపొందడం మనస్తత్వ శాస్త్రమెలిగిన సత్యమే. ఈ ప్రేమన్నది భౌతికమైన సత్యం కాదని, వస్తు, ఆహారాలు తీర్మానట్టుగా శాశ్వత అవసరాలు తీర్మాని భావం మాత్రమేనని ఎంత వాచించినా మనిషియొక్క ఆంతరంగికమైన ఆరోగ్యము, వికాసము దానిపై ఆధారపడి, అని పొందడం వలన తాను నుఖంగా జీవించగల్గి, సాటివాల శేయస్తు కోసం ప్రేమతో ప్రాకులాడే బాధ్యతగల వ్యక్తిగా రూపొందుతాడో, అదిలేక తన జీవితాన్ని మానసిక వికారాలకు బలి చేసుకోవడమేగాక సంఘ శేయస్తును విచ్చిన్నం చేసేవాడుగా రూపొందుతాడోనన్న దానిని నిర్ణయించే జీవితసత్యం అది.

సాపేక్షిక సిద్ధాంతం ప్రకారం వస్తువులు, పదార్థము, ఆకాశము, కాలము వేరుగావని ఎంత బుద్ధితో మనం తెలుసుకున్నా, మన నిత్యజీవితంలో అని సత్యమనిపించే స్థాయిలోనే కొనసాగవలసివచ్చినట్లు, ప్రేమ సత్యమన్న దృష్టి మీదనే మానవ మనుగడ ఆధారపడుతుంది. వాస్తవిక జీవితావసరం దృష్ట్యా భూమిని ప్రేమతో నిండిన తల్లిగా భావించడమే సరైన పద్ధతి. ‘వీధి నిజం’, ‘విజ్ఞాన వీచికలు’ గ్రంథాలలో చెప్పబడిన లీతిన అన్ని వస్తువులలాగే అదికూడా విశ్వచైతన్యశక్తి యొక్క రూపమే కదా! ●

సెంట్రమాంగాబాజా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

ఆగస్టు - 2024

సంచిక: 04

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ స్మాచిక

01.	భూమికి నమస్కరించడమొందుకు?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వీకాలిక పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05	
03.	అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి	పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి లక్ష్మీప్రభ	08
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	10
06.	బుద్ధ ధ్యాన పూదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	15
07.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	18
08.	శీశీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి కె. రమ	26
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ రామచంద్ర రావు	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజ్ఞానాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

విశ్వాస

పురుషు ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - ధ్యానానికి రూపము, నామము అవసరమా? ప్రార్థనకు పటము, విగ్రహము అవసరమా? ఇది ఎంతపరకు నిజం?

- అస్మేషి, చింతపల్లి

జవాబు : - ఏదైనానరే అవసరమా? అని ప్రశ్నాన్నే 'ఎవరికి చెప్పు, అప్పుడు చెబుతాను' అనుదే నా సమాధానం. ఒకలికి అవసరమైనది ఇంకాకలికి అవసరము కాకపోవచ్చు. మనసులో రేఖాగణితం చేసుకోగల వాడికి కాగితంమీద బోమ్మగాని, లేక గణితసూత్రం గీచి గుణించుకోనపసరముండదు. అలాటి వాలికి అని గీచుకొనడం అనపసరమైన బాదరబంచి అన్నిస్తుంబి. అలా గీసుకుంటే గణితం సులభమన్నించేవాలికి మనస్సులో గుణించుకొనడం వృథా ప్రయాస అన్నిస్తుంబి. ఇద్దరూ సాధకులైతే, పరస్పరం తర్క వితర్కాలు లేకుండా ఎవరికి సులభమన్నించిన సాధన వారు చేసుకుంటారు.

దానిగులించి చల్చించి యితరుల వాదం తప్పని బుజువు చేయబూచేవాలికి, సాధన చేయడంకంటే తమకెక్కువ తెలుసునని యితరులనుకొనడం, వాదంలో గెలవడము యిష్టమన్నమాట. సాధకుడు కాకపోయాక యి ప్రశ్న అప్రస్తుతమవుతుంబి. ఏది రైతైతేనేమి - తాను దాని ననుసరించక, దానిని గులించి యితరులతో చల్చించడం మాత్రమే లక్ష్మయ్యాక?

అయినా యి రెంటిలో ఏది ఎక్కువ స్థితి, ఏది తక్కువ? అంటే, ఆ రెండూ గొప్పస్థితులేగాని, వాటి గులించి ఇది ఎక్కువది, అది తక్కువది అని వాటించేవాలిది మాత్రము అన్నిటికంటే హీనమైన స్థితి. ●

ప్రశ్న : - నిత్యకృత్య విధి నిర్వహణలో బాబా సూక్తులను అమలుపరచ యత్నిస్తూ, మానవత్వంతో ప్రతిధానికి నుండి బాబా పునాధితని, ధర్మబద్ధంగా పుండయత్నిస్తే వ్యాపారంలో సఫ్ట్పపడటం జరుగుతుంది. వీటికి సమస్యాయం ఎలా?

- డి. కృష్ణముత్తి, బంగారులు

జవాబు : - రోగులకు మందు పథ్యము ఎలా యివ్వాలో అలానే మానవతా విలువలు నెరుగని వాలితో మనం వ్యవహారించేటప్పుడు వాలిని సాధ్యమైనంతపరకు క్రమశిక్షణతో మనతో వ్యవహారించేలా, చేయడానికి అవసరమైన యత్నిని ఉపయోగించాలి. అయితే అది మనలో స్వార్థాన్ని కప్పిపుచ్చుకొనే యత్నంగా మారకుండా సత్యంగము, స్వాధ్యాయ మననాలతో జాగ్రత్త తీసుకోవాలి. అందిలో బాబాను చూసుకోడానికి, ఈ లీతిన వ్యవహారించడానికి అప్పుడు వైరుధ్యముండదు. ఈ విషయాన్ని 'మతం ఎందుకు', 'శ్రీసాయి ప్రబోధామృతము'

అనే ర్ఘంథాలలో కూలంకషంగా చల్చించాను. వాటిలోని జీవితత్వం గూర్చిన అవగాహనను పొందనిదే ఈ లీతిన వ్యవహారించటం సాధ్యంకాదు. అట్టి వ్యవహోరమే ధర్మం. అందిలోను బాబా పునాదిరన్న భావం యిద్దలి మధ్య స్నేహం లాంటిదైతే, వారు చదరంగం ఆడడం లాంటిచి వ్యవహారం. వ్యవహోరం లౌకికంగా యితరులు స్వార్థబుద్ధితో మనతో అధర్మంగా వ్యవహారించి, మనకు నష్టం కలిగించకుండా చూసుకోవడము మాత్రమే మన లక్ష్మయైనంతసేపు మనలోని ఆధ్యాత్మభావం దెబ్బతినదు. భగవాంతి సారాంశమంతా యిదే.

(ఆగస్టు 2018 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

శ్రీ గ్రహాల త్రి ప్రాజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

“ఇ దొక మారుమూల పల్లెటూరు, ఊరు చివరలో పాతకాలంనాటి ఆంజనేయస్వామి ఆలయం. ప్రకృతి నేలపై వెలుగుతున్న అగ్నిపతోత్తమున్నది. దాని ప్రకృతి చిన్న ఈతాకు చాప మీద స్వామి కూర్చుని పున్నారు. చూడటానికి 70 లేక 80 సంగాల వయస్సుగల వృద్ధులుగా పున్నారు. గుండుతల, ఎక్కడి లోతుగా చూస్తూ చిత్తంగా వెలిగే కళ్ళు, కదలాడే బోసినోరు, పుండి పుండి మూలుగుతున్నట్లు అస్పష్టంగా ఆ నోటినుండి వెలువడే మాటలు! అప్పుడప్పుడు ఆయన తన గుండునూ, మూతినీ చేత్తే ప్రాసుకుంటున్నారు. ఎండనక, వాననక వెలిగే ధునిసెగకు కాబోలు కాగి కాగి, రాగి కాగులా తయారయించి ఆయన శలీరచాయ. వాలి మొలకొక గోచి మాత్రమున్నది. కొంచెం దూరాన ఒక కుటీరంలో ఒకలిధ్దరు సేవకులు పనిచేసుకుంటున్నారు. ఆయన ప్రకృతి నేల బారుగా చిన్న చక్కాలు గల చెక్కలో చేసిన తోపుడుబండి పున్నది. వారు సీరు త్రాగడానికి కాబోలు, ప్రకృతి తాటియాకులతో చేసిన దొన్నెలాంటిది ఒకటి పున్నది. ఆయనతోబాటు ఎప్పుడూ నలుగురు వ్యక్తులు పుంచారని, వారు రాత్రంతా ఆయనతోపాటే

మేల్చొనవలసిందేననీ, ఆయన తనను ఎప్పుడు ఎక్కడికి తీసుకువెళ్ళమంటే అక్కడకు వాళ్ళాయనను తీసుకు వెళ్తారనీ చి॥ రామకృష్ణారెడ్డి చెప్పాడు. వారెక్కడున్నా. ప్రకృతి అతి దగ్గరలో అగ్ని అలానే వెలుగుతూందట. ఒక పాత చాప, ఒక పాత గుడ్డలమూట, రెండు పాత దిండ్ల, ఒకటి రెండు అల్యామినియం పాతలు తప్ప వాలివద్దయింకేమి లేవు. స్వామి అమిత నిరాడంబరులు. నేను మొదటిసాలి స్వామిని దల్చించినప్పుడు చూచిన దృశ్యమిది”.

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు తాము రచించిన శ్రీ వెంకయ్యస్వామి చరిత్రలో స్వయంగా ప్రాసిన మాటలివి. పైన ఆయన పాంచించిన స్థితిలో పున్న ఆ వృద్ధుడు గొప్ప ఆధ్యాత్మిక స్థితి పాంచిన అవధాత అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గుర్తించారు. అట్టి అవధాత దర్శనం మానవాళికి శేయస్తు చేకూర్చగలదని విశ్వసించిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తమ వద్దకు వచ్చిన వాలిని స్వామి దర్శనానికి పంపేవారు. అలా ఎందరో స్వామిని దల్చించుకొని వాలి ఆశీస్తులను పాందారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి శ్రీ స్వామివాలి ప్రథమ దర్శనం కూడా ఒక అద్భుత లీల!

అవి పూజ్యులే మాస్టరుగారు నెల్లారు జిల్లా విద్యానగర్ కాలేజీలో పని చేస్తున్న రోజులు. సం॥1975లో శివరాత్రి నాడు ఆయన శ్రీ వెంకయ్య స్వామి దర్శనానికి గొలగమూడి వెళ్లాలనుకున్నారు. శ్రీ వెంకయ్య స్వామి గులంబి ఆయన విన్నారు. కానీ స్వామి దర్శనానికి అంతవరకూ వెళ్లేదు. ఆ రోజున స్వామి గొలగమూడిలో వుంటారో లేదోననే విషయం తెలుసుకున్నాక వెళ్డడం మంచిదని ఒకరు సందేహం వెలిబుచ్చారు. కానీ ఆయనకు వెళ్లాలని బలంగా అనిపించించి గనుక వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నారు. ఉదయం గం॥8:30ని॥లకు స్వామి దర్శన ఆశీస్తులు ప్రసాదించమని సమర్థ సద్గురువైన శ్రీసాయినాథుని ప్రార్థించి బయలుదేరారు. నెల్లారు చేలి గొలగమూడి బస్తు ఎక్కుగానే అక్కడ స్వామి తంబురపట్టుకున్న స్వామి శిష్యుడు కనిపించాడు. అతడు యిలా చెప్పాడు: “స్వామి నాలుగు రోజుల క్రిందట నెల్లారులోని దత్తాత్రేయ మరంలో విడిచి చేశారు. అంతేగాక అక్కడే పదిరోజులపాటు వుంటామని కూడా చెప్పారు. అందుకని ఆయన నిర్వహించే ధునికి అవసరమైన కట్టెలుగూడ శిష్యులు అక్కడే సమకూర్చారు. కానీ స్వామి ఈ రోజు సరిగ్గా ఉదయం గం॥8:30ని॥లకు వున్నట్టుండి గొలగమూడి బయలుదేరారు. వారి సేవకులందరు తలోకష్టపుకు వెళ్డడంవలన స్వామిని గుఱ్ఱపుబండిలో పంపవలసి వచ్చింది. ఈపాటికి స్వామి గొలగమూడి చేలి వుంటారు”

స్వామి అక్కడికి వస్తురని ఎవ్వలికి తెలియకపోవడంతో స్వామి దర్శనార్థమై ఎవ్వరూ రాలేదు. కనుక సాయంత్రం వరకు పూజ్యులే మాస్టరుగారికి ఏకాంతంగా స్వామి సన్నిధిలో గడిపే అవకాశం లభించింది. ఆయన కోరుకున్నట్లు స్వామి దర్శన అనుర్ధపా ఆశీస్తులు పుష్టిలంగా లభించాయి.

ఆ రోజుల్లో గొలగమూడి, నెల్లారు చుట్టుపక్కల రామాల ప్రజలు స్వామి దర్శనానికి వస్తుండేవారు. ఐతే ఎక్కువమంచి లౌకిక కోఠికలు తీర్పుకోవడం కోసమే వస్తుండేవారు. అలాగాక ఆయన పరమార్థాన్ని కూడా ప్రసాదించగల మహాత్మలని, ఆయన దర్శన ఆశీస్తుల వలన మన ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఉన్నతి లభస్తుందని పూజ్యులే మాస్టరుగారు బోధించేవారు. ఆయన చెప్పినట్టే

నేడు వేలాదిమంచి ప్రజలు ఐహిక, ఆధ్యాత్మికతల కోసం స్వామిని సేవించి ఉత్తమ శ్రేయస్తు పొందుతున్నారు. అంధ్రప్రదేశ్ లో నెల్లారు జిల్లా సమీపంలో గొలగమూడి ర్మామంలో నివసించిన అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి 24-08-1984 తేదీన అక్కడే సమాధి చెందారు. ఆయన సశరీరులుగా పున్పుడ్గెగాక నేటికి కూడా భక్తులు పిలిస్తే పలుకుతున్నారు.

అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి చేసిన లీలలు అత్యధ్యుతాలు.

కూచి పట్టాభిరామయ్య (40సం॥లు) అనునతడు తన అనుభవాన్ని ఇలా చెప్పాడు: “పుట్టినప్పటి నుండి 5 సం॥లు వచ్చేవరకు చలి జ్వరము, విరేచనాలతో బాధపడుతుండేవాణి. తల్లిదండ్రులు నన్ను ఎంతో మంచి డాక్టర్రకు చూసించారు. లాభం లేకపోవటంతో యంత్రాలు వేయించారు. మంత్రాలు పెట్టేవాళ్ళ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళేవారు. కానీ ప్రయోజనమేమీ కనిపించలేదు. చివరకు నన్ను వెంకయ్య స్వామి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళారు. అప్పుడు స్వామి నన్ను చూస్తూనే, “అబ్బి! ఈయనకేమయ్య!! బాగుంటాడులే, మిద్దమీద మిద్దె కడతాడు” అని, పచ్చి వేరుశనగపప్పు తినిపించి గుడ్డతో మంత్రించి పంపించారట. ఆ రోజు నుండి నాకు వ్యాధి తగ్గిపోయింది. అంతేగాక ఈ రోజు వరకు నాకు కనిసం జలుబు కూడా రాలేదు. స్వామి మహిమ అంతటిని!”

స్వామి సర్వజ్ఞుడు. మైకాగనిలో సర్వేయరుగా పనిచేసే పాశిలిరెడ్డిగాలికి ఒకరోజు స్వామి, “సీవు పాతాళానికి అభిపత్తిని అవుతావు” అని చీటి ప్రాయించి యిచ్చారు. కొట్టిరోజులలో భూగర్భగనికి అతడు మేనేజర్ అయ్యాడు.

అలాగే జూలై 13, 1979న అమెరికా వారు ఆకాశానికి పంపిన అంతలక్ష్మీకా, ‘స్క్రోల్బ్ ఆకాశాన్నిండి క్రింద పడుతుందని, అది మీన దేశంలో ఎక్కడైనా పడవచ్చని శాస్త్రజ్ఞులు ప్రకటించారు. ఆ విషయమై భయపడుతున్న భక్తులతో స్వామి, “అదెక్కడో సముద్రంలో పడుతుంబిలేయ్య” అన్నారు. అలానే జలగించి.

శ్రీ స్వామి సమాధి అనంతరం కూడా అనేక లీలలు ప్రదర్శిస్తున్నారు.

యాణిదేవి గుండ్రులు

శీమతి లక్ష్మీప్రభ

పూర్వాజ్యాలివేలుమంగమ్మతల్లితోతనఅనుభవాలను, స్ఫుర్తులను విజయవాడ వాస్తవ్యరాలు శీమతి లక్ష్మీప్రభగారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు...

నేను ప్రౌదరాబాదులో 1991, 92 సంవత్సరాలలో ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీలో ఉద్యోగం చేసేదానిని. అప్పుడు జీతంలో కొంత దక్షిణగా పూజ్యాల్ అమ్మగాలికి పంపించేదాన్ని. అప్పటికి నేను పూజ్యాల్ అమ్మగాలిని చూడలేదు. ఒకసాి నేను పంపించే దక్షిణపట్ల నా మనసులో వేరే భావం వచ్చింది.. అంటే 'అది పూజ్యాల్ అమ్మగాలికి చేరుతోందా, దానిని వారే ఖర్చు చేస్తున్నారా?' అనే భావం ఏదో వచ్చింది. వెంటనే నాకు పూజ్యాల్ అమ్మగాలినుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో, "మీరెవరో నాకు తెలియదు, నాకు దక్షిణ ఎందుకు పంపిస్తున్నారో తెలియజేయండి. మీలచ్చిన దక్షిణ వాడుకోలేదు!" అని ప్రాశారు. నాకు చాలా భయము, ఆశ్చర్యము కలిగాయి. ఎందుకంటే నా మనస్సులో ఇలా అనుకోగానే, అక్కడనుంచి సమాధానం రావడమంటే, వారు ఎంతటివారై వుంటారు? వెంటనే నేను కూడా ఉత్తరం ప్రాసాను. "క్షమించండి అమ్మా! నేను ఘలానా, మీరు వాడుకోవడానికి దక్షిణ పంపిస్తున్నాను" అని.

తరువాత నాకు ప్రభుత్వకార్యాలయంలో ఉద్యోగం వచ్చింది. అప్పుడు ఒకరోజు ఒంగోలులో పూజ్యాల్ అమ్మగాలిని దల్చించుకున్నాము. మా అమ్మ, అక్క, నేను దర్శనానికి వెళ్ళాము. మా అమ్మ, "అమ్మగారూ, నాకు 11 మంది సంతానం. మావారు వుండగా ఏడుగులకి పెళ్ళిళ్లు చేశాము. ఇంకా సలుగురు పెళ్ళికి వున్నారు. పీళ్ళకి మీరే

పెళ్ళిళ్లు చెయ్యాలి, పీళ్ళ బాధ్యత మీదే!" అంది. "అలాగే!" అన్నారు పూజ్యాల్ అమ్మగారు. మేము అదే మొదటిసాి పూజ్యాల్ అమ్మగాలిని దల్చించుకోవడం. మా అమ్మ చనువుగా బాధ్యత అప్పగించడం, వారు 'సరే' అనడం గులంచి ఆలోచిస్తే చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. కానీ పూజ్యాల్ అమ్మగారు 'అలాగే' అన్నమాట, మాటవరసకి అనలేదు! ఈనాటికి మమ్మల్ని అలాగే కాపాడుతున్నారు. అటీ పూజ్యాల్ అమ్మగాల గొప్పతనం. మనం వాలి నుంచి అభయం పొందాక మనం వెనకడుగేసినా వారు వేయరు.

పూజ్యాల్ అమ్మగాల దయవల్ల నాకు వివాహం అప్పడం, పాప (హాసీలా) పుట్టడం జిలగించి. హాసీలా కొంచెం పెద్దయ్యాక మల్కాజిగిలలో పూజ్యాల్ అమ్మగాల దర్శనానికి తీసుకెళ్ళేదాన్ని. ఒకసాి పూజ్యాల్ అమ్మగారు కొంతమంచి సత్యంగ సభ్యులందలతించి బాసర యాత్ర చేశారు. అప్పుడు నేను, హాసీలా కూడా వెళ్ళాము. అక్కడ రెండుపూటలూ సత్యంగాలు జిలగేవి. ఒకరోజు పూజ్యాల్ అమ్మగారు ఒకొక్కళ్ళనిలేపి, "పూజ్యాల్ మాస్టరుగాలపట్ల మీకు ఎటువంటి భావం వుంది?" అని అడిగారు. నా పంతు వచ్చింది. నేను లేచి నిల్చున్నాను కానీ చెప్పడానికి సందేహిస్తున్నాను. ఎందుకంటే నాకు ఆయన పట్ల స్నేహితుడు అన్న భావం వుండేది. ఆ భావంతోపే రెండుమూడు సార్లు నా సమస్యలు వాలికి చెప్పుకుంటూ ఉత్తరాలు ప్రాసాను. నా భావాన్ని చెప్పే బాగుండదేమానని సంశయిస్తుంటే పూజ్యాల్ అమ్మగారు, "సీకు మంచి స్నేహితులు అనిపిస్తారు కదూ!" అన్నారు. ఆనందం, ఆశ్చర్యంతో నా మనస్సు ఉజ్జుతజ్ఞిబ్బయింది.

'భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ' గ్రంథం వచ్చే ముందు

భక్తులందరలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలితో వారికి గల అనుభవాలు ప్రాసిమ్మన్నారు. మా ఇంటిదగ్గర పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వేదమ్మతో సహా నాకు దర్శనం ఇచ్చిన అనుభవం ప్రాసి పట్టుకెళ్లా, 'ఇది ఇష్వానా వద్దా? ఒకవేళ ఆ లీల నా భ్రమేమా!' అనుకున్నాను. నేను దర్శనానికి వెళ్లిన వెంటనే పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, "ఈరిజే శ్రీదేవి పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల సహదరి మరియు భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ ర్ఘంథకర్త) ని అడిగాను, లక్ష్మీప్రభ అనుభవం ప్రాసిచ్చిందా లేదా అని!" అన్నారు. వెంటనే ఆ అనుభవం ప్రాసిన కాగితం వారి చేతిలో పెట్టాను. అంటే ఏదైనా ఒక ఆలోచన రాగానే వెంటనే పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలనుంచి సమాధానం వచ్చేది! అలాంటివి చాలా సందర్భాలు, చాలా సంఘటనలు!!

పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల 75వ జన్మాదినం సందర్భంగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల గులించి నేను ఒక బిన్న కవిత ప్రాసుకున్నాను. అది పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలకి పంపిడ్డామనుకున్నాను. కానీ ఇంతలోనే వారు సమాధి స్థితులైనారు. ఆ కవితని

మీతో పంచుకుంటున్నాను. గొప్పగా లేకపోయినా వారితో నా అనుబంధం అది!!

అలివేలుమంగమ్మ తల్లి!
మాట మధురం, మనసు మధురాతి
మధురం!

మీ రాక మా జీవితాలకు కొత్త
సిర్ఫచనం! మాటలకండని
అనుబంధం!
మనసులో తలచుకుంటేనే స్ఫూర్తినిచేసే
పదం! మాకు మా అమ్మ పున్నారనే
కొండంత దైర్యం!

మా కన్నతల్లిని మించిన
ఆప్యాయతానురాగాలు,
మా నడవడికను తీర్చిచిద్దే సలహేలు,
మానిత్యజీవితానికి శోభాయమానాలు!
మేమెక్కడున్నా మా అమ్మ మావెంటే
పున్నారనే మనోదైర్యం మమ్మల్ని
ముందుకు నడిపిస్తేంది!

మనందలి	అమ్మ	'శ్రీ
అలివేలుమంగమ్మ'	మనెన్నీ	
పుట్టినరోజులు	జరుపుకోవాలని	
మనస్ఫూర్తిగా	కోరుకుంటూ,	
'అమ్మ'	అని తలచుకున్నప్పుడల్లా,	
అనందాశ్రూర్యాలను	కలిగిస్తూ,	
ఆటుపోట్లు	ఎన్నిచ్చినా, అలవోకగా	
జీవితాన్ని	నడిపించే శక్తిని	
అనురూపించిన	అలివేలుమంగమ్మ	
తల్లికి, కృతజ్ఞతాభివందనములు !!		

ఓం సర్వజ్ఞాయై నమః!

యార్థాలోవులు

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద సాయిమివాలచే ఏరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందుంటున్న గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాతకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాతకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాతకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

13వ ప్రసంగము

“శక్తానాం భూషణం క్షమా”

వ్యాపారికులు, జ్ఞానులు అయిన జనులకు వుండాల్సిన క్షమకు ఇది లక్షణము. ఇది సంసార జీవులకు సంబంధించినది. ఇక సన్మానులు, సాధువులు పాటించవలసిన క్షమ యింతకు మించినది. ఎవరైనా అపకారం చేసినా దానిని పట్టించుకోకుండా ప్రత్యుపకారము చేయడం.

ఎలాగంటే—

ఒకసారి సమర్థ రామదాసుగారు శిఖ్యులతో చెరుకు తోట దగ్గర నుండి వెళుతున్నారు. శిఖ్యులు కొన్ని చెరుకు కర్తలను విరుచుకుని తిన్నారు. ఇంతలో యజమానివవ్యాడు. అడగకుండా చెరుకు గడలను విరుచుకొని తినినందుకు కింపం వచ్చి వారందలకీ పెద్ద సమర్థ రామదాసుగారని తెలుసుకొని ఆయనను గట్టిగా కొట్టాడు. ఇది శివాజీ మహారాజుకు తెలిసింది. శివాజీ ఆ తోట యజమానికి కబురు పంపాడు. అతడు వచ్చేటప్పటికి రామదాసుగారు సింహాసనం పైన, శివాజీ క్రింద కూర్చుని వున్నారు. ఇది చూచి తోట యజమాని గడగడ వణకసాగాడు.

శివాజీ యిలా అన్నాడు: “స్వామీ! ఆజ్ఞాపించండి. మీ ఆజ్ఞ ప్రకారం శిక్షిస్తాను.”

సమర్థ రామదాసు — నేను చెప్పినట్లు తప్పకుండా చేస్తావా?

శివాజీ — నేను తమ ఆజ్ఞను పాలించనా?!

రామదాసు — ఇతడు జీదవాడు. తోట పాడవటం వలన బాధ కలగడం సహజం. కాబట్టి ఇతని దాలిద్ర్యాన్ని పాశగొట్టడానికి ఇతనికి జాగీరు యివ్వ. అలాగే వంశపారంపర్యంగా అనుభవించే అభికారమివ్వ.

శివాజీ ఆ ప్రకారము వెంటనే దానం చేస్తూ పట్టా ప్రాసిచ్చాడు.

శీల్|| ఉపకాలపు యస్యాధుః

సాధుత్యే తస్య కోగుణః 1

అపకాలపు యస్యాధుః

స సాధుః సభ్యరుచ్యతే ||

భావం : తనకు ఉపకారము చేసినవాడికి ఉపకారము చేయడంలో విశేషము ఏమి వున్నది? అపకారము చేసినవానికి ఉపకారము చేసినవాడే సాధువని సత్పురుషులు

చెబుతారు.

ఆ సమయంలో సీతడియా రాజుగారు ఆక్కడే వున్నారు. వారి వైపు చూసి శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారు ఇలా అన్నారు: “జట్టి క్షమ మావంటి సన్మానులకే గాని మీలాంటి రాజులకు కాదు.

**శీర్షీలో క్షమా తత్త్వం చ మిత్రే చ
యతీనాయేవ భూషణమ్ ।
అపరాధిషు సత్యేషు
సృషాణం సైవ దూషణమ్ ॥**

భావం : శత్రువులపట్ల, మిత్రులపట్ల క్షమ కలిగి వుండటం యతీశ్వరులకు అలంకారము. అపరాధుల విషయంలో ఆ విధంగా ప్రవర్తించడం రాజులకు తప్ప.

సీతను రావణుడు తీసుకెళ్లినప్పుడు రాముడు ధర్మాత్ముడైనా అతనిని క్షమించలేదు. ఎందుకంటే దుష్టులను దండించడం రాజునీతి.

మనుస్కుతిలో యిలా వున్నటి:

**శీర్షీలో || అదండ్యాన్ దండయన్ రాజు
దండ్యానశైవాష్ట దండయన్ ।
అయితో మహాదాష్టీతి
నరకం చాథిగచ్ఛతి ॥**

భావం : రాజు శిక్షించకూడనివాడిని శిక్షించినా, శిక్షించాల్సిన వాడిని శిక్షించకుండా విడిచిపెట్టినా గొప్ప అపకీర్తిని పాందడమే గాక నరకాన్ని కూడా పాందుతాడు.

సమర్థ రామదాసస్వామిగారు తమ యతిధర్మాన్ని అనుసరించి క్షమించడమే గాక జాగీరునిప్పించి ఉపకారము చేయడము, శివాజీ గురురాజు ఆజ్ఞ పరిపాలనా తత్పరతతో వారు చెప్పినట్లు చేయడము ఇద్దలికీ ఆభరణమే (అలంకారమే) అవుతుంది.

ఆర్జువము

ఆర్జువం ఆంటే నిష్పత్తిలు వుండటం. అంతఃకరణంలోను, ప్రవర్తనలోనూ కపట్టుము లేకపోవడమే ఆర్జువము.

సాధువు మనస్సు, వాక్య, కర్మలలో ఒకేరకంగా వుంటాడు.

**శీర్షీలో || ఆర్జువం ధర్మ మిత్రువులు
ధర్మే జిహ్వముచ్ఛుతే ।
ఆర్జునేవేషా సంంయుక్తో
సరో ధర్మేణ యుజ్ఞతే ॥**

నిష్పత్తిలు వుండడం ధర్మము. కపటము అధర్మము. ఆర్జువముతో కూడిన మానవుడు మాత్రమే ధర్మాన్ని అనుసరిస్తాడు.

జ్ఞానము - విజ్ఞానము

జ్ఞానమంటే సామాన్య జ్ఞానము. విజ్ఞానమంటే విశేష జ్ఞానము. సామాన్యమైన ఆగ్ని కాప్పుము మొంగాన వాటిలో వుంటుంది. కానీ అది అంధకారాన్ని పోగొట్టలేదు. ఘర్షణ వలన ప్రకటమైన ఆగ్ని అంధకారాన్ని పోగొడుతుంది. అలాగే సామాన్య చేతనము అంతటా వ్యాపించివున్నది. అది అజ్ఞానానికి విరోధి కాదు. కానీ వృత్తిరూపమైన విశేష చేతన పదార్థమే అజ్ఞానానికి విరోధి.

ఆ వృత్తి రెండురకాలు. 1) ప్రమ 2) అప్రమ. ప్రమ అంటే యథార్జ్ఞానము. ఈ ప్రత్యక్ష ప్రమ రెండు రకాలు. 1) బాహ్య ప్రత్యక్ష ప్రమ, 2) అంతః ప్రత్యక్ష ప్రమ. బాహ్యములైన అర్థాలు విషయములుగా కలబి బాహ్య ప్రత్యక్ష ప్రమ. అంతరార్థాలు విషయాలుగా వున్నది అంతః ప్రత్యక్ష ప్రమ.

మొదటిదైన బాహ్య ప్రత్యక్ష ప్రమ మానసిక, శబ్ద, స్వర్ణ, రూప, రస, గంధ భేదాల చేత ఆరు రకాలు. రెండోదైన అంతః ప్రత్యక్ష ప్రమ రెండు రకాలు - 1)అత్మ గోచరము, 2) సుఖాబిగోచరము.

అత్మవిషయకమైన ప్రమ ఆత్మగోచరము. సుఖదుఃఖాది విషయమైన ప్రమ సుఖాబిగోచరము.

అత్మగోచరము అను ప్రమ రెండు రకాలు 1)విశిష్టాత్మ విషయము, 2)శుద్ధాత్మ విషయము.

‘అహం జీవః’ ‘నేను జీవుడని’ అనే జ్ఞానము కలుగజేసేది విశిష్టాత్మ విషయము. ‘అహం బ్రహ్మాన్ని’ ‘నేను బ్రహ్మాను’ అను అభేదజ్ఞానాన్ని కలిగించే ప్రమ శుద్ధాత్మ విషయము.

అప్రమ మూడు రకాలు 1) స్కుతి 2) సంశయము 3) భ్రాంతి.

స్కుతి రెండు రకాలు 1)యథార్థ స్కుతి 2)అయథార్థ

స్ఫుతి.

యథార్థ అనుభవ సంస్మారము చేత కలిగే స్ఫుతి యథార్థ స్ఫుతి.

సంశయము: ఇది వెండి లోహమా లేక ముత్యపు చిప్పు (శుక్తి) అనే జ్ఞానము సందేహము. ఒకే విషయంలో అనేక రకాలైన జ్ఞానాలు కలగడమే సందేహము.

భ్రాంతి : ముత్యపు చిప్పును చూసినప్పుడు అది వెండి అనే భావము కలగడం భ్రాంతి.

ఆస్తికత్వము

పరమాత్మ సత్యము; స్వర్గానికి బంధమోక్షాలు సత్యాలు; వేదాలు ఈశ్వరునిచేయబడ్డవి; అనే బుద్ధి ఆస్తికత్వము. ఈ ఆస్తికత్వ బుద్ధి కలవాడు, కర్మను ఉపాసించేవాడు మాత్రమే పరమాత్మ స్ఫురణను పొందుతాడు.

*శీలీ॥ వైవ వాచాన మనసా
పాప్తుం శక్తోన చక్కుషో ।
అస్తీతి బ్రిహతోన్స్వత్త
కథం తదుపలభ్యతే ॥*

భావం : ఆత్మతత్వము వాక్య చేతగాని, మనసు చేతగాని, కన్ముల చేతగాని ర్ఘపించ వీలుపడదు. ఆత్మ తత్వము వున్నది అనే ఆస్తికునికి తప్ప నాస్తికునికి అది ఎలా లభించగలదు?

*శీలీ॥ అస్తీత్యేవోహలభ్యప్తత్త్వ
భావేన చో భయో: ।
అస్తీత్యేవోహలభ్యస్వ
తత్త్వభావః ప్రసీదతి ॥*

భావం : ఆస్తిత్వ భావంతో ఆత్మతత్వము పొందవచ్చు. తత్వ భావంతో కూడా అది పొందవచ్చు. ఆత్మ వున్నది అనేది తెలుసుకునే వాడికే ఆత్మ యొక్క సత్య స్వరూపము ప్రత్యక్షమౌతుంది.

ఇలా బ్రాహ్మణులని స్వభావసిద్ధమైన గుణాలు తొమ్మిది చెప్పబడ్డాయి కదా! ఇందులో ఎన్ని సీలో వున్నాయి?

రాఘవ :- నాలో ఒక్కటి కూడా లేదు. తమ దయ వుంటే రావచ్చు.

ఆ తరువాత నిద్రపోవడానికి వెళ్లేటప్పుడు రాఘవజీ భాయి ఇలా అన్నాడు :-

“నేను రాగానే సన్యాసులను విమల్యించాను. అది మహాత్ములకు సంబంధించినది కాదు. ఈ రోజులలో ఎక్కడ చూసినా అల్పజ్ఞాలు కాషాయ వస్తాలు ధలించి నాలుగు అక్షరాలు కంఠస్థం చేసి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చి మోసం చేస్తున్నారు. పెద్దపెద్ద వాలికి గురువులై కూర్చుంటున్నారు. వాలిని తప్పుదోవ తొక్కిస్తున్నారు. వాలి విషయంలో నేను అలా చెప్పాను. నా తప్పు మన్నించండి.”

స్వేచ్ఛానీ॥ :- మీరు చెప్పింది అబద్ధం కాదు. అక్షరాలా నిజము.

ఆ తరువాత ప్రకాశానందులవాలిని ఉద్దేశించి ఇలా అన్నారు - మీరే చెప్పిండి రాఘవజీ భాయి అబద్ధం చెప్పాడా?

స్వేచ్ఛాప్తు॥ :- విష్ణు పురాణంలో కలియుగాన్ని వ్యాపించే సందర్భంలో ఇలా వున్నది -

*శీలీ॥ బైత్కుపుత్త్రో తథా శూద్రాః
ప్రత్పజ్ఞాలింగినోర్ధమాః ।
పాథిండ సంత్రయాం హృత్తి
మాత్రయిష్టస్త్వసంస్ఖుతాః ॥*

భావం : (కలియుగంలో) అధములు, సంస్మారహీనులు, శూద్రులు సన్యాసి వేషధారులై భిక్షాపుత్తిని ఆశ్రయిస్తారు. పాథిండాచారులవుతారు.

బృహాన్నారద పురాణంలో కలియుగ వర్ణన సందర్భంలో ఇలా వున్నది -

*శీలీ॥ కాషాయపలవీతార్థ
జటీలా భస్త్వధూచితాః ।
శూద్రా ధర్మాన్ ప్రవక్త్వంతి
కూటయుక్తి పరాయణాః ॥*

భావం : శూద్రులు కాషాయ వస్తాలను, జటలను ధలించి భస్తుము పూసుకుని సంకుచితమైన కుయుకీ కలవారై ధర్మాలను చెబుతారు.

కపటులు కొంతమంది ఆడంబరము కోసము గుండు చేయించుకొని, సన్యాసము పుచ్చుకొని, పెద్దపెద్ద రుద్రాక్షలు ధలించి భగవటీత, ఉపవిషత్తులు మొ||న వేదాంత ర్గంథాలను గుండి ఉపన్యాసిస్తారు. అందుకోసం ధనం

సంపాదించి మరాలను, మంబిరాలను కట్టిస్తారు. సకల భోగాలు అనుభవిస్తారు.

మరి కొంతమంచి కతన సన్మానము తీసుకొని ఆక్కడక్కడా కూర్చుని సంపాదిస్తారు. మరాలను కట్టించి తమలో తాము వైరాలను పెంచుకుంటారు.

ఇంకా కొంతమంచి భస్యాన్ని ధరించి పంచాగ్నులను వెలిగించి రామాయణాదుల కాలకేపము చేస్తారు. రకరకాల మార్గాలలో కపటునాటకాలాడి అజ్ఞానులను వలలో వేసుకుంటారు.

ఈ విషయంలో తుకారాం కూడా తమ అభంగలో ఇలా చెప్పాడు —

“పురాణాది కాలక్షేపాలు చేసే మానవుల మనసులలో ఆశ, తృప్తి వున్నప్పుడు వినేవారి మనసులలో కూడా ఈ శాస్త్రాలుగారు లేక హాలిదాసుగారు మనలను ఏమీ అడగుకుండా వుండరనే భయము కలుగుతుంది. దాసుగారు ఏమి చెబుతున్న వారి లక్ష్యము దానియందు వుండదు. వారి ప్రతి మాట వినేవారి నుండి ధనాన్ని సంపాదించే వైపుకు మొగ్గివుంటుంది. కథ చెప్పేవారు దురాశపరులు, వినేవారు హిసినాలివారు. ఈ స్వభావము కలవాల బ్రతుకు పిల్లి లాంటిచి. పిల్లి ఇంటింటికి వెళ్లి కడుపు నింపుకుంటుంది. వారు చేసే భజన మొల్లనాన్ని వ్యర్థమే. వినేవాడికి గాని చెప్పేవాడికి గాని ఏమీ ఉపయోగం వుండదు. ఒక చెవిటివాడు, మూగవాడు కలిస్తే ఏ పని చేయలేరు కదా! అలాగే పైన చెప్పిన రకం శ్రీతలు, వక్తలు (వినేవారు, చెప్పేవారు) కూడా అనమర్ఖలు. కళ్ళములోని ధాన్యము కాటూపైన తూచబడనంతరకు తూచేవాడి తూకపురాళ్ళు, ధాన్యము — రెండూ నిరుపయోగము

నోటితో కథలు చెప్పే వారి మాటలు పైకి ఎంతో తీయగా వుంటాయి. కానీ వారి మాటలను అనుసరించి వారి మానసిక స్థితి వుండదు. వారి మాటలు నేతి జీరకాయ లాంటివి. ఈ అబద్ధాలకోరులకు, డాంజికలకు ఈ ప్రపంచంలో ఏమాత్రమూ సుఖము కలుగదు. ఇక పరలోకము సంగతి చెప్పేదేముంది? మాటలు, చేతలు సమానంగా పుండి పరమార్థం విషయంలో మచ్చరానివ్యని మనమ్ములకు నేను నమస్కారము చేస్తాను.

కొంతమంచి హారికథ చెప్పే సమయంలో ఎంతో భక్తిని, భగవంతునిపై ప్రేమను ప్రకటిస్తారు. కానీ వారి మనసులు పాపపు పనులు చేయడంలో ఆసక్తితో

నిండివుంటాయి. వారి చెవిలో తులసీదళం వుంటుంది. శిఖలను దర్శలతో కట్టుకుంటారు. ఇలా పై అట్టహోసాలతో ముక్కు మూసుకుని ధ్వనం చేస్తున్నట్లు అజినయం చేస్తారు. శలీరాన్ని ద్వాదశ ఊర్ధ్వ పుండ్రాలతో (12 నిలవు బీట్లతో) అలంకరిస్తారు. భక్తుల వేషము వేసుకుంటారు. మెడలో తులసీమాల వేసుకుంటారు. దేవుని ఎదుట ఎంతిఁ బాగా కథ చెప్పటానికి కూర్చుంటారు. కథ చెబుతూ మధ్య మధ్య ఏడుస్తారు, నవ్వుతారు, మూర్ఖ పోతారు, ఆనంద భాష్యాలు రాలుస్తారు. అటువంటి వారందరూ అబద్ధాలకోర్లు, మోసగాళ్ళు. దేవుని యందు సగం దృష్టి, స్వార్థమందు సగం దృష్టి కలిగి వుంటారు.

కలియుగంలోని కవులు కూడా పాఖండులే. కబుర్లు చెప్పేవారు, బూతు కవులు ఈ కాలంలో గొప్ప కవులుగా పరిగణింపబడుతున్నారు. వారి మనసు ధనములోనో, స్త్రీయందో లేక జిడ్డల యందో తగులోన్ని వుంటుంది. నోటి నుంచి వైరాగ్యపు అనత్య ప్రసంగాలు వెలుడుతూవుంటాయి. ప్రజల నుండి గౌరవం పాందడానికి సాధుత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. కవిత్వపు నోటి నుంచి త్యాగ వైరాగ్యాలతో నిండిన అలంకార భూయిష్టములైన రచనలు వస్తాయి. కానీ అవస్థితాబులు మాత్రమే! వారి నోరు మాట్లాడిన దానిలో ఒక వంతు అయినా వారి మనసులలో వుండదు. ఆత్మ శలీరానికి, ఇంటియాలకు అతీతమని; దేహానికి నిలిప్తంగా వుండడం వలననే ఆత్మస్తుతి సిద్ధిస్తుందని వేదాలు చెబుతాయి. ఆ మాట నిజమే. కానీ ఈ ఆత్మిపదేశకులు ఆ ప్రకారము ప్రవర్తించరు. ఇటువంటివారు చివరకు యమభటుల పాలోతారు. వారి మాటలకు, చేతలకు సంబంధము లేకపోవడమే ఇందుకు కారణము.

కొంతమంచి సాధువుల వేషం ధరించి అనేక మంచిని మోసము చేస్తారు. వారి నుండి డబ్బు దండుకుని తమ కుటుంబాన్ని పోషించుకుంటారు. పంజరంలోని చిలుకలు మనిషి మాటలు మాట్లాడినట్లు, ఈ మోసగాళ్ళు పలికి తమ సంభాషణల ధ్వరా స్త్రీ పురుషుల మనస్సులను సంతోషపెడతారు. గంగిరెద్దుల లాగా గురువు చెప్పినట్లు బుర్ర ఊపుతారు. సూత్రధారుడు చెప్పినట్లు నటులు నటించినట్లుగా వారు తమ గురువు చెప్పినట్లు బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశాలను పలుకుతూ తిరుగుతారు. ఈ పనికిరాని వాళ్ళను ఏమన్న వారికి సిగ్గు రాదు. వారి మహాత్మ్యం కాల్పనా!?

సాయిబాబా మాసపత్రిక

మాట్లాడే సమయంలో వారు అంతులేని బ్రహ్మజ్ఞులు అనిపిస్తారు. కానీ మనసును గౌరవానికి, ఆశకు దాసిగా వినియోగించుకుంటారు. కదువు నింపుకోవడానికి వేషం వేసికొనే తుంటరులు కలియగంలో చాలామంచి పుంటారు. సరైన సత్యరుషులు కొంతమంచి మాత్రమే పున్మారు. అటువంటి వారికి సాష్టాంగ నమస్కారము చేస్తాను” అని తుకారాము చెప్పారు.

రాఘవ : తుకారాం చలిత్త చబివితే ఆయన చాలా కోమల హృదయుడు అనిపిస్తాడు. కానీ ఈ పై అభంగలో ఆయన ఇంత కలినంగా ఎందుకు చెప్పారు?

స్వా॥ప్ర॥:- ధర్మాత్ములు అధర్మాన్ని చూసి సహించలేరు. కాబట్టి తీవ్రమైన పదజాలంతో ఉపన్యసిస్తారు. బీసిలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. ఏసుకీస్తు ఎంతో కోమల హృదయుడు, దయాసముద్రుడు. అయినా యూదు మత గురువులు దేవాలయాలలో దుకాణాలు పెట్టుకొని కూర్చున్నప్పుడు వారిని ఆపడానికి వెళ్ళాడు. అది మత గురువులకు నచ్చలేదు. అప్పుడు వారు అతని మీద అనస్యాముగా నేరారోపణ చేసి కూరత్వముతో ఆయనను సిలువ వేశారు. అప్పుడు కూడా ‘ఈ మత గురువులను క్షమించమని’ ఆయన దేవుని ప్రార్థించాడు.

ఇంత దయార్థ హృదయుడైనా గూడ ఆయన ధర్మాస్తులాలలో జరుగుతున్న అధర్మాలను మాసి తమ శిష్యులకు ఏమి ఉపదేశించాడో చూడండి!—

“గొప్పవారమనుకునే ఈ మతగురువులు ధర్మానం మీద కూర్చోని ధర్మాలను చెబుతున్నారు. వారు ఆజ్ఞాపించినట్లు చేయండి. వారు చేసినట్లు చేయకండి. ఎందుకంటే ఆ విధంగా వారే ప్రవర్తించడం లేదు. అంది చేత వెట్టిచాకిలి చేయించుకుంటున్నారు. వారికి ఏమాత్రం సహాయము చేయడం లేదు. ఇతరులు చూడడం కోసం మాత్రమే వారు తమ తమ పనులన్నీ చేస్తున్నారు. వారు తమను తాము పాగుడుకోవడంలో నిమగ్నులై పుంటారు. విందు భోజనాలలోను, సభల లోను ఆగ్రాసనాలు వారిచి. అందరూ తమకు నమస్కారం చేసుకోవాలని వారికి కోఱక. అందరూ వారిని మతగురువులని అనాలని వారి కోఱక. కానీ ‘వారు మతగురువులు కాదు!’ అనకండి. అందలకీ దేవుడు ఒక్కడే గురువు. మీరందరూ సౌదరులు. భూమిమీద వున్నవాడెవడూ మీకు తండ్రి కాదు. ఆకాశంలో పున్న ఆ ఒక్కడే మీకు తండ్రి. వీరెవరూ మీ యజమానులు

కారు. ఆకాశంలో పున్న ఆ ఒక్కడే మీ యజమాని. తాను గొప్పవాడినుకునేవాడు మీ సేవకుడు. తాను గొప్పవాడవ్యాలని భావించేవాడు క్రిందికి పోతాడు. తాను కిందనుండాలనుకునే వాడు గొప్పవాడోతాడు.”

ఆ మతగురువులను ఏసుకీస్తు ఎలా విమల్చంచాడో చూడండి! -

“ఓ కపటులారా! మీరు ఎంత తెలివిమాలినవారు?! ప్రజల నుండి వారి స్వర్గ రాజ్యాన్ని దూరం చేశారు. అక్కడికి మీరు వెళ్ళలేదు. మీరు వెళ్ళలేని చోటికి ఎవరైనా వెళ్లాలనుకున్నా వారిని వెళ్ళినప్పురు.”

మరొకచోట బైజలు లో ఇలా చెప్పారాయను:-

“ఈ అనత్య ప్రచారకులు దొంగవేషాలతో మీ దగ్గరకు వస్తారు. బీరు స్పూహ తప్పించే మద్యములాంటివారు. బీలి నుండి జార్రత్తగా పుండండి. వారి వలన కలిగే ఫలితాన్ని బట్టి వారిని గుర్తించవచ్చు. ముళ్ళ పాదల నుంచి ద్రాక్ష గుత్తులు వస్తాయా? ప్రతి మంచి చెట్టు కూడా మంచి ఫలాన్ని యిస్తుంచి ప్రతి చెడ్డ చెట్టు చెడు ఫలాన్నిస్తుంచి. మంచి చెట్టు చెడుఫలాన్ని ఇవ్వలేదు.

స్వా॥ప్ర॥ :- తాత్పర్యమేమంటే ఆ దొంగలకు గౌరవం పాందాలని కోఱక వుంటుంది. ప్రజలకు ఏదైనా మంచి ఉపదేశాన్నిచ్చి బాగువేయడం వారి ఉద్దేశ్యం కాదు. గ్రామాన్ని రక్షించడానికి గ్రామాభికారులు ‘మేల్కొనండి’ అని దండోరా వేయిస్తే లాభం వుంటుందా? అలాగే అసురప్రకృతి కలవాడు అధర్మము తప్పని ఎన్నివిధాల చెప్పినా దానిని ఆపలేరు. సత్యరుషులు మాత్రమే అజ్ఞానంలో మండిపోతున్న ప్రజలను అధర్మం నుండి రక్షించడానికి అవసరమైన సూచనలన్నింటినీ చేయగలరు.

స్వా॥ని॥ :- కీస్తు అంత కాలిన్యంతో చెప్పించి కూడా ప్రజల పట్ల కరుణ వల్లనే! పిల్లలవాడు బిగుడు బావి దగ్గరకు వెళ్ళిటప్పుడు తండ్రి వాడిని కోపంతో ఆపుతాడు. అలా చేయడం వాడి పట్ల ద్వేషంతో కాదు కదా! దయ వలననే! అలాగే శలీరం మీద తేలుపాకుతుండగా చూసి నిద్రలేపటం అతనికి ఉపకారం చేయడానికి. కబీరు, తుకారాము అభా మొ॥న సత్యరుషులందరూ చెప్పేవి మన మేలు కోసం మాత్రమే. వారు మనకు ఎంతో ఉపకారం చేసినట్లే భావించాలి.

- సచేషం

ఖర్చు ధ్వని వ్యాగంయిలు

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 2

2. శుద్ధ అవగాహన :-

కేవలశ్రద్ధ సాధనేతర సమయాలలో నిత్యజీవితంలో పరిమిత కాలం మాత్రమే నిలుపుకోవటం సామాన్యాలకు సాధ్యమౌతుంది. నిత్యజీవితంలో యెన్నో క్రియలు, మాటలు, తలంపులు చేయక తప్పదు. సాధనలోని ప్రశాంతస్థితిని విడచి యితరులతో సంపర్కం చెందడం మరలా మరలా ఆవశ్యకమౌతుంది. మనస్సుకు ఆలోచించడం, నిర్ణయాలు చేసుకోవడం తప్పదు.

ఇట్టీ నిత్య జీవితాన్ని తన క్రియారంగంగా కలిగియింటుంది సమ్యక్ స్ఫూతిలోని రెండవ అంశమైన శుద్ధ అవగాహన (సంప్రజ్ఞాన). క్రమంగా దీని సహాయంతో మన మనోవాక్యాయాలను నియమించుకోవడానికి ఉపయోగించుకోవాలి. మనోవాక్యాలు కర్మలను సార్థకంగాను, సమర్థవంతంగాను, మన ఆశయాలకు, అవగాహనకు నూతనంగా కలిగిన అవగాహనకు అనుగణంగాను మార్చుకోవాలి. సమ్యక్ స్ఫూతిని ఆధారంగా చేసుకొనిన జ్ఞానము, లేక ప్రజ్ఞయే సంప్రజ్ఞానము. ఇది నాలుగు విధాలు :

1) శుద్ధ లక్ష్మ్యావగాహన (సార్థక సంప్రజ్ఞానము) :

మానవుడు తార్మికశక్తి కలవాడు గనుక అతడి క్రియలన్నీ సహాతుకంగా (అంటే సార్థకంగా) వుంటాయి అనుకోంటాము. కానీ, పరిశీలించిన మీదట

మానవులెల్లప్పుడు సహీతుకంగానే ప్రవర్తిస్తారని చెప్పలేము. స్వార్థపూర్వితమైన ప్రాపంచిక విషయాలలో గూడ మానవుడు తరచు తన లక్ష్మ్యాన్ని, పథకాన్ని, ప్రయోజనాలను గూడ మరచి క్షటికమైన రాగదేవాలకు, సోమలితనానికి గులయై నిర్మాకమైన క్రియాకలాపంలో చిక్కుకొని పెడదాలి పడతాడు.

బాహ్యభ్యంతర విషయాల గూర్చిన తన బావాల తాకిడి వలన జీవితపంథా నుండి ప్రకృతు తొలగడం అసమంజసము, తప్పు మరీను. అయితే యిలా ప్రక్కదాలి పట్టే స్వభావాన్ని పరిమితం చేసుకొని వాటిని సంపూర్ణంగా నివారించుకోడానికి యత్నించుకోవడం ఆవసరము. మహానీయులకే యిది సంపూర్ణంగా సాధ్యం. ఈబలహీనతను అభికార పూర్వకమైన ఆదేశాలద్వారా గాని, శుష్మమైన హీతువాదం ద్వారాగాని, ధర్మపన్మాలను వల్లించడం ద్వారా గాని తగ్గించనూలేము, నిర్మాలించనూలేము. అలా చేస్తే యేదీ ఒకనాటికి యి బలహీనతకు ఆధారమైన భావోద్రేకాలు తిరుగుబాటు చేసి అసంబద్ధమైన ప్రవర్తన రూపంలో ప్రకటమౌతాయి. (కృత్తిమంగా శాంతిని నిలుపుకున్నవాడు ఒక్కసారిగ తీవ్రమైన చీకాకుకు, కోపానికి గులయైనట్టు). వీటిని అర్థం చేసుకొని మన లక్ష్మ్యసాధనకు అనుగుణంగా మలుచుకోడానికి యత్నాన్ని కేవలశ్రద్ధ సాధన నుండి ఆరంభించాలి. అది మనలను ప్రతిపుటించే యి శక్తులను కలిగించి లక్ష్మ్యసాధన కనుమైన లితిగా మార్చుకుంటుంది. మనలోని వివిధ గుణాలను, కోలికలను, క్రియలను సమన్వయ పరచుకోవటం క్రమబద్ధము సహజము అయిన ఆత్మనిర్పహము ద్వారా

మాత్రమే సాధ్యము. ఇట్టి యింటియ మనోనిర్పహసికి కేవలతద్దే భద్రమైన ఉపాయము. విషయర్పాణ క్రియకు దాలితీసేలోగా విరామాన్ని కల్పించటం ద్వారా సార్థక సంప్రజ్ఞానికి పనిచేసి అవకాశం కల్పిస్తుంది. అంతేగాక శుద్ధ అవగాహనకు అవసరమైన శుద్ధ విషయజ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. తద్వారా తన లక్ష్యమునుండి ప్రక్కకు తొలగి అసంతృప్తికి గులకానక్కర లేకుండా చేస్తుంది.

అలాకాక పాత అలవాటు ప్రకారం మనస్సును లక్ష్యం నుంచి ప్రక్కకు పాశిస్తే క్రమంగా శక్తి, ఓలిమి, ఏకార్గత బాగా క్లీచించి లక్ష్యం యొక్క విలువను గూడా మరిచేలా చేస్తుంది. అలా అసలు లక్ష్యాన్ని మరిచి దాని సాధన కలాపాన్ని యాంత్రికంగా మాత్రమే అలవాటు చొప్పున నిర్మహిస్తూ వుండే యెందరో వ్యక్తులను మనం చూడవచ్చు. సార్థక సంప్రజ్ఞానము ఈ ప్రమాదాన్ని నిపాఠిస్తుంది. మనోవాక్యాయాలను వ్యర్థమైన క్రియాకలాపాలలో శక్తిని ఖర్చు చేయినివ్వక ఆత్మనిర్పహసికి దోహదం చేస్తుంది. అన్ని క్రియలను తన లక్ష్యాన్ని కనుగొంగా మలుచుకొనే శక్తికేంద్రాన్ని మనలో యేర్పరుస్తుంది. లక్ష్యసాధనకనువైన కర్యలనే యెన్నుకొనే నిశ్చయశక్తిని, అవగాహనను, సాధనలో పట్టుదలనూ యిస్తుంది. ఒక్కసాలికి దుఃఖం యొక్క వాస్తవికతను సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకుంటే దానిని వృత్తి పదాన్ని అవలంబించటం జీవితము యొక్క యేక్కక లక్ష్యమను నిశ్చయ దారుధ్యం కలుగుతుంది.

2. సాధారణ సంప్రజ్ఞానము లేక ఉపాయాన్నిటుగుట :

అన్నిటికంటే ఉత్తమమైన పంథానెన్నుకోవడం సర్వదా సాధ్యం కాదని మన సామర్థ్య పరిమితిని, పరిస్థితిని అనుసరించి గుర్తించటమే సాధారణ సంప్రజ్ఞానము. దేశకాల సామర్థ్యాలకనుగొంచున పంథానెన్నుకొనే వైపుణ్యమే యిది. గుడ్డిగా, మొండిగా యెన్నుకొన్న పంథా ననుసరించి అపజయాన్ని, నిరుత్సాహాన్ని పాందే ప్రమాదాన్ని, అది తెలియక లక్ష్యాన్నే శంకించే ప్రమాదాన్ని నిపాఠిస్తుంది.

3. గోచర సంప్రజ్ఞానము :

నిత్య జీవితంలో మనస్సును లక్ష్యానుగొంగా

సంకీర్ణం చేసుకొనే ప్రజ్ఞ మనలో వ్యక్తిత్వము లేక ‘నేను’ అనబడే వస్తువే తదను త్రద్ద, నిరంతర జ్ఞానమే అసమౌహితి సంప్రజ్ఞానము అను నాలుగవ అంశము. ధైయ విషయాన్ని యెప్పుడూ అంటిపెట్టుకొని యుండడమే గోచర సంప్రజ్ఞానమని పెద్దలు వ్యాఖ్యానించారు. ఇందులో రెండంశాలున్నాయి.

1) ఒకేవస్తువును ధ్యానించేప్పుడు మన నిత్య జీవితంలోని క్రియలన్నింటితోను దానిని సమన్వయించుకోవాలి. అంటే మనం జేసే పనిని మనం ధ్యానించే సత్యానికి ఉండాపారణగా అన్వయించుకోవాలి. ఉండాపారణకు తినటమనే క్రియను శలీరం యొక్క అనిత్యత్వాన్ని అది నాలుగు భూతాల చేత చేయబడి వుండడాన్ని ధ్యానించడంతో సమన్వయపరచుకోవచ్చు. ధ్యానము, నిత్యజీవితము సమన్వయపడి ఉభయతారక మౌతుంది. ఒక్కిక్కప్పుడు మనం చేయవలసిన పని ధ్యానంతో సమన్వయపడినబిగా వుండవచ్చు. అటువంటప్పుడు ఆ పని ఆరంభంవే ముందు బుద్ధిపూర్వకంగా పక్కకునికి పని అవగానే తిలగి ధైయాన్ని మనస్సులో వహించాలి. ఇదికూడా ధైయాన్ని మరువక పాశువడమే అవుతుంది.

2) సర్వతోముఖమైన స్ఫూతిని నిలుపుకోవడమే సాధనగా పెట్టుకొన్నప్పుడు ధ్యానాన్ని నిలుపుకోవలసిన ఆవశ్యకతే వుండదు. క్రమంగా మానసిక, వాచక కార్యాలాస్త్రాన్ని స్ఫూతి సాధనలోకి యిముడ్చుకోవాలి. బివరకు ధైయం నిరంతరం నిలచి వుంటుంది. ఇందులో యెవరెంత సాఫల్యాన్ని పొందుతారో అన్నది వాలి సమయస్వర్థాలీ మీద, అలవాటుమీద, అభ్యాసబలంమీద ఆధారపడుతుంది. జీవితము, సాధన ఒక్కటిగా చేయడమే సాధనకు లక్ష్యం అయి వుండాలి. సాధనే సంపూర్ణ జీవితం కావాలి. ఈ సమ్మక్త స్ఫూతి సాధన యొక్క గోచరము సలహాద్దు నిరంతరమూ పెరుగుతూ నిరంతరం సూతన జీవితాంశాలను తనలో యిముడ్చుకుంటుంది.

ఈ సాధనచేసేవాడు యెల్లప్పుడు “యా పరిస్థితులలో స్ఫూతిసాధనము యెట్లూ కొనసాగించుకోవచ్చు?” అని ప్రశ్నించుకుంటూనే వుండాలి.

ఈ సాధన అనుకొన్నంత తేలిక కాదు. అయితే సార్థక సాధారణ సాధనాల ద్వారా అవరోధాలను

అతిక్రమించవచ్చు.

4) అసమౌహ సంప్రజ్ఞానము :

వాస్తవాన్ని పరిశుద్ధంగా అవగాహన చేసుకున్నప్పుడు భ్రమలన్నింటికి మూలమైన ‘నేనోక వ్యక్తిని’ జీవిని అని వస్తువుల యదార్థమైనవన్న బ్రాంతి తొలగుతుంది. ఈ బ్రాంతి రాగద్వేషాలకు కారణమై దుఃఖభాయిష్టమైన సంసార చక్రానికి జీవులను బంధించి తిప్పుతుంది. మొదటి మూడు విధములైన సంప్రజ్ఞాన క్రియలకు అన్యంగా, వాటికాధారంగా నేను, జీవుడు మొదలైన తత్త్వమేమీ లేదన్న జ్ఞానాన్ని యెప్పుడూ కలిగియుండడమే అసమౌహ సంప్రజ్ఞానము. ఆచరణలో అడుగడుగున అలవాటుగా తలత్తే నేను, నావి అనే భావాలు యి సాధనకు అతి తీవ్రమైన బంధకాలు. వీటిని జయించడంలో అసమౌహ సంప్రజ్ఞానము ముఖ్యము. పై మూడురకాల సంప్రజ్ఞానము ధినికి విషయంలో సహకరిస్తాయి. అనుక్షణము తలత్తే తలంపులు, భావాలు, వ్యక్తిత్వరహిత క్రియలుగా గుర్తించడమే సాధన.

మహోత్సుల వల్ల తప్ప తక్కిన వాలిలో వాలివాలి పరిపొకాన్ని, దృక్షధాన్ని అనుసరించి యి సాధనలో వివిధమైన భావోద్దేశాలు తలత్తుతాయి. ఈ జీవితము, సృష్టి తత్త్వము ఒక నూతన విధానంగా దర్శనమిచ్చి, వాటిపట్ల సాధకుడి వైఫలి పూర్తిగా మారిపోతుంది. ప్రాచీనులు, ఆధునికులు అయిన సాధకులు యి సాధనలో తమకు ఆనంద పారవశ్యం దగ్గర నుండి పరమశాంతి వరకు యెన్నో విధానాలైన అనుభవాలు కలిగాయిని, నేను, నావి అనే ఉక్క బంధనాలనుండి వాటి నాధారం చేసుకొన్న యితర వికారాల భారం నుండి విడుదలైన స్వేచ్ఛ సాటిలేని ఆనందంగా అనుభవమోతుంది.

మొదటి మూడు విధాలైన పరిశుద్ధావగాహన సాధనలో కేవలశర్ధ అనెడి భద్రమైన ‘ప్రశాంతస్థితిని’ వీడి నిత్యజీవితానికి సంబంధించిన క్రియాకలాపంతో తలపడతాడు సాధకుడు. ప్రతి పని తనను యితర క్రియ, ప్రతిక్రియల వలయంలోకి లాగే తత్త్వం గలవి. అంటే ప్రపంచంలోకి లాగేది అని తెలుసుకుంటాడు. ప్రతి పని కొత్త పథకాలు, లక్ష్మీలు, కర్తవ్యాలు వలయంలోకి లాగుతుందని

మొదటి మూడు సంప్రజ్ఞాన సాధనలలోను గుర్తిస్తాడు. అంటే కేవలశర్ధ సాధనలో తాను సాధించిన శాంతి సంతటిని కోల్పోయే ప్రమాదానికి గురోతాడు. అట్టి పరిస్థితిలో అసమౌహ సంప్రజ్ఞానం సహకరిస్తుంది. ‘లోపల యి కర్మలను, తలంపులనూ చేసే స్థిరమైన వ్యక్తిత్వ మనేబి లేదు. ఈ కర్మలకు గురియియే సత్యమైన వస్తువు వెలుపలా లేదు’ అన్న విషయాన్ని అన్ని కార్యాలాలోనూ గుర్తించుకొంటే, యివి నేను చేసే క్రియలు, యివి నేను అనుభవించే ప్రతిక్రియలు అనే భ్రమకు దూరమై వాటిల్లోని జయాపజయాలు, నిందాస్తుతులు అనెడి బ్రాంతి తొలగిపోతుంది. సార్థక సంప్రజ్ఞానాన్ని అనుసరించి, సోపాయ సంప్రజ్ఞానమును అనుసరించి చేయదగిన కర్మను నిర్దియించుకున్నాక దాని ఫలితం కోసం కూడ, దాన్ని ఆ లీతిన చేయడమే లక్ష్మింగా పెట్టుకొని సాధకుడు ఆచలించగలుగుతాడు. ‘తన’, ‘యితరు’ల గురించి, కర్మ పలాన్ని గురించి ప్రక్క యోచన లేకుండా యేకార్టతతో చేయబడిన యి కర్మ ఆ కారణంగా ఫలించే ఆవకాశం మరింత యెక్కువ వుంటుంది. కీల్ల, విజయము మొదలగు కర్మఫలాలయిందుగల కోలకే ఆయా ఫలితాల కోసం మరింత కార్యకలాపంలో చిక్కుపడేలాగా చేస్తుంది. అంతేగాక ఆ కోలకే ‘నేను కర్తను’, ‘నేను భోక్తను’ అనే భావాలను బలపరుస్తుంది. నాలుగు విధములైన సంప్రజ్ఞ వీటిన్నింటికి మూలమైన మోహన్ని నశింపజేస్తుంది. కర్మబంధాలతో నిండిన యి ప్రపంచంలో వుండగానే ఆ బంధాలనుండి విముక్తినిస్తుంది సంప్రజ్ఞ. అంటే కర్మలో అకర్మనిస్తుంది అసమౌహ సంప్రజ్ఞ. అంటే కర్మలో అజ్ఞాన బంధం నుండి స్వేచ్ఛనిస్తుంది, (అంటే) కర్మలో స్వేచ్ఛనిస్తుంది కేవలశర్ధ. ఈ విధానం అసమౌహ సంప్రజ్ఞ జీవితాన్నంతటినీ సాధనగా మారుస్తుంది. ఇటువంటి సంప్రజ్ఞతో నిండిన ప్రతి చిన్నపుని గూడా ముక్కికి దోషాదమోతుంది. అందుకే పెద్దలు చెప్పారు : “దేని మీదనైనా మనస్సును కేంట్రీకలింపజేసే ధ్యాన పద్ధతి ఆవసరం. ప్రతి క్రియని ముక్కి పథం మీద ఉపకరణంగా మార్పుకొనే సామర్థ్యంగల జీవిత కళ ఆవసరం” అని. ఇటువంటి ధ్యానపద్ధతి, జీవనకళ స్ఫుర్తుపుస్తాన సాధనలో పున్నది. సమ్యక్ స్ఫుర్తి సాధన లిస్యార్థమూ, లోకపాతమూ అయిన కర్మను జ్ఞానదృష్టిలో సోపాయంగా చేసే నైపుణ్యాన్నిస్తుంది.

- సచేపం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శేషమి శేషేవి

ఎ సమాన ప్రజ్ఞావంతులు, దైవిగుణ సంపన్ములు శ్రీ అనంతాచార్య భవిష్యత్తును గుర్తించి ప్రజ్ఞ కలిగి వుండటం ఆ కాలపు ప్రజలెందరో గుర్తించగలిగారు. ఎన్నోసార్లు భవిష్యత్తులో జిరుగబోయే విషయాలు ఆయన నోటిసుండి వెలువడుతుండేవి. ఉదాహరణకు ఒకసారి ఫీరు కొందరితో కలసి రైలు ప్రయాణం చేస్తుండగా వారి సంభాషణలలో గాంధీగారి ప్రస్తక్తి వచ్చింది. భవిష్యత్తులో గాంధీగారు చేయబోయే కార్యక్రమాలు, ప్రణాళికలు గుర్తించి చెప్పించుకొంటున్నారు. అప్పుడు ఆచార్యులవారు “అవేషీ జిరుగవు. ఎందుకంటే గాంధీగారు యిక వుండరు” అన్నారు. అక్కడి వారంతా ఆయన మాటలను ఏ మాత్రం నమ్మలేదు. సలిగ్గా మరుసటి రోజు మధ్యహ్నం గాంధీగారు హత్య చేయబడ్డారనే వార్త వెలువడింది.

ఆయన వద్దకు వచ్చే రోగులను చూడగానే వారికి వచ్చిన వ్యాధి ఏమిటో వారు చెప్పుకముందే ఆయనకు స్విలించేవి. ఆ వ్యాధి ఎన్నాళ్ళకు తగ్గుతుంది, వారు ఎంతకాలం జీవిస్తారో గూడా ఆయనకు స్వష్టంగా తెలిసేవి.

శ్రీ అనంతాచార్యుల వారిలోని మరొక విశిష్టత - కీర్తికాంక్ష లేకపోవటం. ఆయన జీవితాన్ని అందరిపుతు గడుపలేదు. ఒక తపస్సుగా ఒక సాధనగా తమ జీవితాన్ని కర్తవ్య నిర్వహణకు, పరోపకారానికి అంకితం గావించారు. తమ శ్రమాను, యావత్త శక్తినీ లోకానికి ధారపోశారు. తాము ఎంతో కృషి చేసి, ఎన్నో ప్రయోగాలు చేసి సాధించిన వైద్యవిద్యా విధానాలను, వైపుణ్యాన్ని, పరిజ్ఞానాన్ని అంతటిసీ వైద్యవిద్యపై ఆసక్తి చూపించిన వారికి ఉచితంగా బోధించారు. వైద్యవ్యక్తి ద్వారా ఆర్థించిన లక్షలాది రూపాయల ధనాన్ని పేదసాదలకు పంచేశారు. తల్లి,

తండ్రీ, గురువు అన్ని పొత్తులూ తామై కష్టపడి ప్రాణప్రదంగా పెంచుకున్న తమ నలుగురు కుమారులను ప్రయోజకులుగా చేసి, లోకోపయోగ మహాసీయులుగా తీవ్రిద్ది, వారి సేవలను లోకానికి అంకితం చేశారు.

ఇంత చేసి కూడా ఎవరినుండి ఎటువంటి కృతజ్ఞతగానీ ప్రతిపలాన్ని గానీ ఆశించలేదు.

ఆశ్వర్యమేమంటే, పేరు ప్రతిష్టల బాజా భజంతీలు, కీర్తి పతాకపు రెపరెపలు ఆయననేమాత్రం ఆకల్చించలేదు. వారు స్తుతులను ఆశించలేదు, కీర్తనలను పొడించుకోలేదు. నలుగురిని పోగుచేసి వేబికలెక్కి పాగడ్తల పూలవర్షాలను కులపించుకొనలేదు. తమ గొప్ప చేతల గుర్తింపుకై ఆయన అఖమాత్రమైనా ప్రాకులాడలేదు. మౌనంగా, నిల్లిప్తంగా ప్రజాసేవ చేసి గుప్తయోగిగా మిగిలిపోయారు.

లోకాన్ని వెలుగులతో నింపుతూ మైనపువత్తి తాను కలిగి కలిగి అదృశ్యమై పోతుంది. ఆదేవిధంగా శ్రీ అనంతాచార్య ప్రజాసేవ కంకితులై ప్రతిపలాన్ని కోరక లక్షపూస్తాలతో నిలచిపోయారు.

అందువల్లనే భగవంతుడికి అత్యంత ప్రీతిపాత్రులయ్యారు. అందువల్లనే శ్రీ అనంతాచార్య తమను ఆరాధించకున్నా, ఆహ్వానించకున్నా, శ్రీ సాయినాథుడు ఆయనపై ప్రేమతో తమకై తామే ఆయన వద్దకు నడుచి వచ్చి “నాకిదే ప్రియమైన చోటు” అంటూ, “నేనెనుటికీ నీ హృదయమంబిరాన్ని వీడిపోనంటూ” ఆయన గుండె గుడిలో పబిలంగా ప్రతిష్టితులైనారు. ఆ విధంగా శ్రీసాయినాథుడిని తమలో, తాము శ్రీసాయినాథునిలో మమేకమై శ్రీ అనంతాచార్య అజరామరులై కృతార్థతనొందారు.

ఆ నిరాడంబర, నిష్పత్తి, నిర్వలాంతఃకరణలు,

మహావండితులు, అభ్యదయవాటి, సదాచరణసంపన్నులు, పవిత్రహృదయులు, సహస్రశీలి, పేదలపాలిటి పెన్సిఫి, కార్యశూరులు, కర్మయోగి, దైవీగుణ సంపన్నులు, భగవచ్చింతనా తత్త్వరులు అయిన శ్రీ అనంతాచార్య జీవనుశైలి తుది వరకు మార్పు చెందక ఒకేవిధంగా కొనసాగించి. నలుగురు కుమారులను పెంచి, పెద్దచేసి, వారిని యోగ్యులుగా చేసి, వారిని జీవితాలలో స్థిరపరచటం మాత్రమే కాదు, ఒక వైద్యునిగా, ఒక మానవతావాదిగా కూడా సమాజానికి తమ సేవలంబించి, తమ కర్తవ్య నిర్వహణలో సపుత్రీకృతులైనారు శ్రీ అనంతాచార్య.

కారణజన్మలైన ఆ మహాసీయమూర్తి జీవిత చరమాంకంలో శ్రీశేఖర్ సాయినాథుని సంపూర్ణ

అనుగ్రహానికి పాత్రులవటం విశేషం.

ఆత్మ మహామునిని పాశిలన తపస్సి శ్రీ అనంతాచార్య సంపూర్ణ దత్తావతారులు శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాష్టరుగాలికి జన్మనిచ్చి తమ తపస్సు పండించుకొన్న రనటం సమంజసం.

ఏల తపాశక్తి, యోగసిష్ట, అసమాన ప్రజ్ఞ మొదలైన మహాత్మరమైన దైవీగుణ సంపన్నత మరుగున పడివున్న ఆయన జీవితం మాటున వెలుగుచూడక నిలచివున్నాయి. ఆ మహాత్ముని జీవితవిశేషాలను వెలికిటీసి ప్రజలకందించే ప్రయత్నం జరుగుతున్నది.

అటువంటి అనంత దైవీగుణ సంపన్నునికి జోహోర్లు శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల జనకులు శ్రీ అనంతాచార్యులకు అనంతకోటి ప్రణామాలు!!

అధ్యాయం - 2

ఆదివేషి ఆవిర్భావం

ఇది ఆంధ్రదేశంలో గుంటూరు జిల్లాలోని బాపట్ల పట్టణం. 1938వ సంవత్సరం ఆక్షోబురు 30వ తేచీ కార్టీక శుద్ధసప్తమి ఉదయం 5-15నిమిషాలు.

భగవంతుడు శ్రీదత్తాత్మేయుడు తన అవతారమట్టానికి వలసిన రంగాన్ని స్పృష్టించుకొని భూమిపై అడుగుమోహనమిత్రు ఘుండియలు ఆసన్నమైనాయి.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారి కుటుంబమే ఒక స్పృష్టవేదికగా, తపస్సిని, యోగమాత అయిన శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగూర్చి పవిత్ర గర్భాన శ్రీ దత్తాత్మేయస్వామి ఆవిర్భవించి భూలోకాన్ని ఆనందమయమొనలించాడు. సాక్షాత్తు పరమాత్ముడు చిన్నాలి శిశువుగా పుడమిపై సాక్షాత్కారించగా ప్రకృతిమాత పులకలించింది. జగమంతటా పండుగ వాతావరణం నెలకొన్నది. అంధకారం అంతరించి అంతటా వెలుగులు నిండే ఆ ఉషోదయంలో అజ్ఞానపు చీకట్టను పొరట్టిలే జ్ఞాన భాస్కరుడు దత్తస్వామి అవతరించాడన్న ఆనందంలో వారింటి పరిసరాలలోని విరబూసిన పుష్పలతలపై, ఫలవృక్షాలపై నిలచిన చిలుకలు, కోయిలలు ఆలపిస్తున్న సుస్వర గీతాలు పీనులవిందు

చేస్తుండగా అవసిష్ట అవతరించిన పరమాత్మను తిలకించేందుకు పరుగు పరుగున తూరుపు కొండను చేలన బినకరుడు తన అనంతకోటి బంగారు కిరణాలతో మంగళ హారతులిచ్చి భక్తితో ఆ చిన్నాలి దేముడికి ప్రణమిల్లాడు.

పరమాత్ముడు మానవుడుగా ఉదయించాడు.
పుణ్యప్రదమై వర్ణల్లింబి బాపట్ల పట్టణం.
ధన్యతనొంబింబి అనంతాచార్యుల వారి నివాస గృహం.
చలతార్థమై నిలచింబి అనంతాచార్యుని వంశం.
సార్థకమై వెలుగొంబింబి అనంతాచార్య దంపతుల జీవనం.

★★★★★

బంగరు రంగు మేనిచ్చాయతో, సర్వాంగ సుందరంగా, ముద్ర మనోపరంగా వున్న ఆ శిశువును మాసిన వారంతా ఎంతోముచ్చటపడ్డారు. ఇకాకస్యుతల్లిత్తునికి మేరలేదు. శ్రీ అనంతాచార్యులవారు బంధు మిత్రాదులనాప్సోనించి నామకరణ మహాత్మువం చేయ సంకల్పించారు. ఆ రోజుల్లో

‘ఆయుర్వేద దళ్లని’ అన్న ర్థంధం రచిస్తుండగా ఈ శిశువు జన్మించటం వలన ఆయుర్వేదానికి మూల పురుషులైన శ్రీ భరద్వాజ మహర్షి పేరు పెట్ట సంకల్పించి ఆ పిల్లలవానికి ‘భరద్వాజ’ అని నామకరణం చేశారు శ్రీ అనంతాచార్య.

పుణ్ణిగా, బోధ్యగా, స్ఫురద్రుపంతో ముచ్ఛటుగొలుపుతూ, తన ఆటపాటలతో ములిపిస్తూ, ముద్దుమాటలతో మైమరహిస్తూ చూపరులను ఎంతో ఆకర్షించే ఆ వరపుత్తుడు తల్లిదండ్రులకు, యిరుగు పారుగు వాలికి కనుల విందొనలించసాగాడు.

వరమేశ్వరుడు పసిబాలుడై యింట్లో సంచలిస్తుంటే యిల్లంతా అనందమయమే!

జింటా, బయటూ అందరూ ఆ ములిపాల ముద్దు బాలుడి ముచ్ఛట్లతో పాధ్య పుచ్ఛుతున్నారు. ఆ ఆనందంలో రోజులు, నెలలు, సంవత్సరాలు నిమిషాల వలె గడచిపోయాయి. భరద్వాజ నాలుగేండ్ర ప్రాయపు వాడైనాడు.

విభి లీలలు విచిత్రమైనవి. కాలమెంతో కలినమైనదన్న విషయం లోకవిభితమే. మనుష్యుల బ్రతుకులపై కష్టసుఖాలను నిర్దయతో శాసించే కాలానికేమి తెలుసు, మానవ హృదయాలలోని మమతానురాగాలు! అందుకే, ఒక సంతోషాన్ని అనుభవిస్తుండగానే నిర్మాక్షిణ్యంగా మరొక విషాదాన్ని విభించే కాలపురుషుడు, మానవ జీవితాలతో ఆటలాడుకొని ఆనందిస్తుంటాడనిపిస్తుంది. దైవలీలలు ఎవరికెరుక? శ్రీ అనంతాచార్యులవారి సతీమణి శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారు బివంగతులైనారు!

ఎంతటి వారికైనా బాధలు తప్పవు కాబోలు! పరమాత్మనికి జన్మనిచ్చిన ఆ తండ్రికి భార్య వియోగం! ముక్క పచ్చలారని పసిపిల్లలకు మాతృవియోగం! శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారు అంతకు కొన్ని మాసాల కీతం ఒక పసిపాపకు జన్మనిచ్చారు. నెలలపసికందు, నాలుగేళ్ళయినా నిండని చిన్నాలి భరద్వాజ మాతృ వియోగంతో తల్లడిల్లారు.

శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారు అంతకు కొన్నేండ్రుగా అస్వస్తులుగా వున్నారు. హృద్యోగంతో బాధపడే ఆమెకు తరచుగా వ్యాధి తీవ్రతరమౌతుండేది. అయితే ఘనవైద్యుడు, యోగపురుషుడు అనంతాచార్యగాలి భార్యను రోగం బాధించడ మేమిటి? ఆయన శోభించి సాధించిన ప్రపంచ విభ్యాతిగాంచిన ‘ఓజని’ వంటి బివ్యాషధాలు కాసీ,

అనంతాచార్య గాలి తపశ్చక్తిగానీ ఆమె వ్యాధిని ఎందుకు నిపాలించలేకపోయాయి? - అనే ఎన్నో సందేహాలు మనవంటి వాలికి కలగటం సర్వ సాధారణం. అయితే అవస్థ మనకు శేష ప్రశ్నలే! పరిమిత శాసీరక, మానసిక శక్తి సామర్థ్యాలు గల మనం జగన్నాటక సూత్రధాలి అయిన ఆ పరమాత్మని చర్యలను విశ్లేషించ బూనటం అవివేకమే!

అప్పుడ్పుడూ శ్రీమతి బుచ్చి వెంకటలక్ష్మిగాలికి వ్యాధి తీవ్రతరమై కదలలేక పోయేవారు. అలాంటి సమయంలో ఒక గబిలో మంచంపై పడుకొని 1-2 నెలలు ఆమె తీవ్రమైన శరీర బాధనుభవిస్తుండేవారు. ఆమెను ఏ మాత్రం ఆటంకపరచకుండా విశ్రాంతి నివ్వాలనే ఉద్దేశంతో ఎవరూ గబిలోకి రాకుండా గది తలుపులు మూసివేసేవారు. పసిబాలుడైన భరద్వాజకి తల్లితో వున్న అనుబంధం చాలా ఎక్కువ. ఆమెను విడచి వుండలేని ఆ పిల్లలవడు, వ్యాధితో బాధపడే సమయంలో తల్లి వద్దకు వచ్చి, ఆమెకు బాధ కలిగిస్తాడనే ఉద్దేశంతో, గది తలుపులు మూసి ఆమెకు స్వస్తత చేకూలన తర్వాత తలుపులు తీసేవారు. ఆమెకు మందులు, ఆహారం యచ్చేందుకు కావలసిన సపర్యలు చేసేందుకు శ్రీ అనంతాచార్య, లక్ష్మిడు అనే యింటిలోని సేవకుడు మాత్రం గబిలోకి వెళ్ళి వస్తుండేవారు. పిల్లలంతా బిన వదనాలతో బిగులుగా కాలం గడుపుతుండేవారు. ముఖ్యంగా అందరికంటే చిన్నవాడైన భరద్వాజ తల్లి కనిపించక పోవటంతో ఎంతో బిగులుపడి ఎప్పుడు తలుపు తీస్తారా, ఎప్పుడు అమ్మను చూస్తానా అని ఎంతగానో ఎదురు చూసేవాడు. కొచ్చి రోజులకు ఆమెకు వ్యాధి తీవ్రత తగ్గగానే గది తలుపు తీసినప్పుడు చిన్నాలి భరద్వాజ ఒక్క పరుగున వెళ్ళి అమ్మ ఒడిలో ప్రాలేవాడు. ఆమె కూడా ఎంతో ఆతృతతో జడ్డను దగ్గరకు తీసుకొని లాలించేవారు.

ఆమె వ్యాధితో కొంతకాలం బాధపడ్డారు. ఒకసాలి ఎప్పటిలాగానే ఆమెకు వ్యాధి తీవ్రమైంది. ఎప్పటిలాగానే ఆమె వున్న గది తలుపులు పిల్లలెస్వరూ వెళ్ళకుండా మూసివేశారు. కొన్ని రోజులు గడచిపోయాయి. ఎంతోకాలంగా తీవ్ర బాధనుభవిస్తున్న ఆమెను ఆ బాధనుండి విముక్తి కలిగించాలనుకున్నాడేమో ఆ దేముడు? మరి యిక ఎప్పటికే ఆమె ఆ బాధనుభవించ వలసి రాకుండా ఆమెకు భవబంధాలనుండి విముక్తి కలిగించి శాశ్వతంగా తన చెంత చేర్చుకున్నాడు.

అయితే ఆ తల్లి తన బాధలనుండి విముక్తి పొందించి గానీ, ఆమె కుటుంబం తీవ్ర బాధలపాలు అయింది. ముఖ్యంగా చిన్నవారైన పిల్లల పరిస్థితి ఎంతో దయసీయంగా పరిణమించింది. గుండెలు మోయలేని యా విషాదాన్ని ముక్కుపచ్చ లారసి పిల్లలు ఎలా భలించగలరు?

శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారి అంతిమ సమయంలో ఆమె వ్యాధి తీవ్రతరమైన పరిస్థితిలో హృద్రోగి అయిన ఆమె మంచంపై కూర్చుని పున్మంతకాలం జీవిస్తుందనీ, పడుకుంటే మరణిస్తుందనీ వైద్యులంతా చెప్పటంతో ఆమె 28 రోజుల వరకు అలాగే మంచంపై కూర్చుని చివరకు కూర్చునగలిగే శక్తి కీచించటంతో యింక తాను కూర్చునలేనని, పడుకొంటాననీ చెప్పారు. ఆ సమయంలో చివరిసాలిగా చిన్నాలి భరద్వాజని తల్లి వద్దకు తీసుకొచ్చి తల్లికి చూపించారు. ఆమె ఆ జిడ్డను ఒడిలోకి తీసుకొని తనిఖితీరా ముద్దాడిన తర్వాత జిడ్డను మరల ఆ గదినుండి బయటకు తీసుకొనివెళ్ళారు. ఆ తర్వాత ఆమె మంచంపై పడుకొని ఈ లోకం నుండి శాశ్వత విశ్రాంతి పొందారు. భరద్వాజకి తల్లితో అనుబంధం అపారం. అందువల్ల ఆమె మృతదేహం చూస్తే ఆ పసివాడు ఏ విధంగా మనోవ్యధకు గురి అపుతాడోననే భయంతో ఆమె మరణించిన తర్వాత భరద్వాజకి ఆమె దేహాన్ని చూపించకుండానే తదుపరి కార్యక్రమాలస్తే జరిగిపోయాయి. ఆ తర్వాత మూసిపున్న ఆ గది తలుపులు ఒకనాడు హరాత్తుగా తెరుచుకున్నాయి. ఏమీ తెలియని భరద్వాజ అమ్మకోసం ఆత్మతగా గదిలోకి వెళ్ళాడు. అయితే ప్రతిసారీ మంచంపై కూర్చుని కనిపించే అమ్మ ఏబి? ఎక్కడా కన్పించదే? ఏమైంబి? చిన్నాలి భరద్వాజ శూన్యంగా పున్న గదిలో ఎంతోసేపు విగాలుగా నిలుచుండి పోయాడు. అమ్మలేని బాధ క్రమంగా హృదయాంతరాళాలలోకి చొచ్చుకుని గుండెల్లో గూడు కట్టుకుంది. తెలియని బిగులుని వ్యక్తం చేయటం చేతకాని వయస్సు. తన బాధ ఎవరికి అర్థమౌతుంబి? ఎవరు తీరుస్తారు?

జీవిత పరమార్థం వైపు నడిపించే మొట్టమొదటి పారం మొగ్గదశలోనే భరద్వాజకి బోధించబడింది. అత్యంత బ్రియమైన పస్తువును పోగొట్టుకొనటంలోనీ బాధ, తానిక దానిని తిలిగి పొందలేని అశక్తత ఎంతగానో బాధించగా, తన ఆనందం, ఆలంబనం, ఆధారం, తన

సర్వస్వం అయిన అమ్మే తనకిక లేదా? - అన్న భావాలస్తు భాషకందని మూగవేదనగా, రోదనగా ఆ చిన్నహృదయంలో రూపుదాల్చుకున్నాయి. నిరాశ నిస్పుహాలు ఆవలించగా ఆ పసివాడి మనస్సులోని బాధ స్తుబ్దతగా, నిరామయతగా మాలపోయింది. అప్పటినుండి సంవత్సర కాలంపాటు ఆ పసివాడు ఎవరితోనూ పలుకకుండా, ఏడవకుండా, ఏ మాత్రం అల్లరి కూడా చేయకుండా బిగులుతో నిశ్చబ్దంగా రోజులు గడిపేవాడు. సంవత్సరకాలం గడచిన తర్వాత అతడి వైఖలి మరోవిధంగా మాలపోయింది. అతడు ప్రతి విషయానికి చికాకుపడుతూ, విపరీతంగా అల్లరి చేస్తూ, చీటికీ మాటికీ ఏడుస్తూ “నాకు అమ్మకావాలి” అని అడుగుతూ అన్నింటికి పేచిలు పెడుతూ పుండెవాడు. కొన్నాళ్ళకు ఎంత ఏడ్చినా అమ్మ రాదన్న నిస్పుహా గుండెలోతుల్లో శాశ్వతంగా నిలచిపోయింది. ఆ సత్యమే ‘మృత్యుపు’ అని పిలువబడుతుందని కాలాంతరంలో పిచ్చుక మరణించిన సందర్భంలో ఆ చిన్నాలి భాలుడికి కొంత అవగతమైంది.

శ్రీమతిబుచ్చి వెంకటలక్ష్మిగారు బిహంగతులైన అనంతరం బంధువులంతా పిల్లలను తాము పెంచుతామని, నడి పయస్కుడైన అనంతాచార్య మరల వివాహం చేసుకొనటం యుక్తమసే సలహా యిచ్చారు. కానీ అనంతాచార్యుల వారు బంధువుల సలహాలను పాటించలేదు. తమ జిడ్డలను తామే పెంచుకొనగలమని చెప్పి ఒంటలిగానే జిడ్డల సంరక్షణ బాధ్యతను వహించారు. ఆయన చాలాకాలం వరకు మరల వివాహం కూడా చేసుకొనలేదు. శ్రీ అనంతాచార్యును ఒప్పించి నెలల పసికందుగా పున్న వారి పాపను బంధువులు తమతో తీసుకేళ్ళారు. కొఱ్చి నెలలకు బంధువుల యింట్లో పెరుగుతున్న ఆ పాప ఉయ్యాల నుండి క్రిందపడి మరణించినటి.

అనంతాచార్యులకు కర్తవ్యం ముందు నిలచింది. తమ వృత్తి ధర్యం నిర్వల్మిస్తూ సలుగురు పిల్లలనూ సంరక్షించుకొనసాగారు. తల్లి ప్రేమను కోల్పోయిన పసివాడు భరద్వాజను తండ్రి ఎంతో సానుభూతితో ఆదలస్తుండేవారు. ఆ గారాబు జిడ్డ యిల్లంతా తిరుగుతూ, ఆడుతూ, పాడుతూ, అల్లరి చేస్తూ అందల ప్రేమను చూరగొంటూ పెలగి పెద్దవాడైతున్నాడు.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ బోధా గోదారమయి జీవితం లులియు భోగ్రలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

జీ స్వచ్ఛినోత్సవాలలో ఒక రోజున 108 రకములైన పంచకాలతో అన్నపూర్ణార్జుదేవికి నివేదన సమర్పించారు. ఆనాటి రాత్రి బాగా వర్షం పడింది. బయట ఆపరణలో భక్తులతో కలిసి కూర్చొని సంకీర్తన చేస్తున్న అమ్మ సంకీర్తన ఆపకుండా కూర్చున్న చోటు నుండి లేవకుండా ఆ వర్షంలోనే తడుస్తూ సంకీర్తన కొనసాగించారు. కొందరు భక్తులు ఆశ్రమం వరండాలో కూర్చొని భజన చేస్తున్నారు. అమ్మ దీసిలి నిండా వర్షపుసీరు పట్టి వరండాలో కూర్చున్న వాలపై చల్లుతూ వాళ్లను పూర్తిగా సీటితో తడిపివేశారు. అప్పుడు వాళ్లందరూ కూడా బయటకు వచ్చి అమ్మ వద్ద కూర్చొని వానలో తడుస్తూ సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు. భజన చేస్తూ ఆ వాన సీటిలో నేలపై బురదలో దొర్కసాగారు. చాలా సేపు సంకీర్తన కొనసాగింది. ఆ తర్వాత హోరతి సమయం అప్పుటంతో అందరూ లోపలికి వచ్చి స్నానాలు చేసి హోరతిలో పాల్గొన్నారు. ఆ రోజు అమ్మయే స్వయంగా అన్నపూర్ణాదేవికి హోరతి యిచ్చారు.

శ్రీ అనందమయి మాత క్రోత్తగా ఆశ్రమ మంబిరాలలో ప్రతిష్ఠించిన దేవతలను యెలా ఆరాధించాలో విపలించి చెప్పారు. గృహస్థ భక్తులు, మహిళలు, బ్రహ్మచారులు - యెలా యెవరెవరు యే యే మందిరాలలో పూజలు చేయాలో చెప్పి పూజా విధానాలను కూడా తెలియజేశారు. అందరికి ఆదేశాలిన్నా ప్రతి ఒక్క అంశం స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ కార్యక్రమాలు జరిగించారు. ఆశ్ర్వర్యకరమైన విషయం యేమిటంతే యెన్ని చేసినప్పటికీ అమ్మ యే విషయాలకు అంటనట్లుగా యా కార్యక్రమాలతో, అసలు యా లోకంతోనే

సంబంధం లేనట్లుగా కనిపిస్తుండేవారు. అమ్మ యొక్క యావైఫలి భక్తులకు యెంతో ఆశ్ర్వర్యం కలిగించేటి.

ఈ సంవత్సరం జన్మచినోత్సవ వేడుకలలో పూజలన్నీ శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవికే చేయటం జరిగింది. భక్తులు అభిక సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు. వచ్చిన భక్తులందరూ దేవీ దేవతలకు యెన్నో కానుకలను సమర్పించారు. గంధపు డబ్బులు, కుంకుమ భఱిషెలు భీరెలు యింకా యితరములైన అనేక రకములైన కానుకలను భక్తులు సమర్పించారు. వాటస్సింటిని పెద్ద పెద్ద గంపలలో నింపి ఉత్సవంలో పాల్గొన్న స్త్రీలందరలికి పంచారు. అలా ఎంతో వైభవిషేతంగా శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మచిన వేడుకలు జరిగాయి.

జన్మచినోత్సవ వేడుకలు ముగిసిన తర్వాత అమ్మ భక్తులకు సాధనా విధానాలను తెలియజేస్తి వాటిని అనుసరించి సాధన కొనసాగించవలసినదిగా నిర్దేశించారు. ఆ విధానాలన్నీ ఒక్కిక్కాలికి ఒక్కిక్క విధంగా వాలి వాలి సంస్కరాలకు, స్తాయిలకు తగినట్లుగా వుండటం జరిగింది. శశాంక బాబుకు అమ్మ ఏకాంతంలో ఎన్నో సాధనా రహస్యాలను తెలియజేశారు. ఆయనను కౌపినం మాత్రమే ధరించమని ఆదేశించారు. అంతకు ముందు కొంతకాలం నుండి అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం ఆయన గృహస్థుల యిండ్లకు వెళ్లటం మానివేశారు. చెప్పులు ధరించటం మానివేశారు. చొక్క కూడా అప్పుడప్పుడు మాత్రమే ధరించేవారు. అమ్మ మనోరమ అనే భక్తురాలిని కూడా రమణాశ్రమంలో వుంటూ సాధన కొనసాగించవలసినదిగా చెప్పడంతో ఆమె భర్త అనుమతి తీసుకొని రమణాశ్రమంలో వుండనసాగింది.

ఒకరోజు అమ్మివినయ్ దాదా ఇంటికి బయలుదేరారు. అమ్మి వెంట శ్రీ భోలానాథ్ గారు, గురుప్రియ, మనోరమ, జ్యోతిష్ దాదా కూడా బయలుదేరారు. వినయ్ దాదా తన ఇంట్లో అమ్మను పూజించుకున్నాడు. తిలిగి వచ్చేటప్పుడు వినయ్ దాదా తల్లి జయ్యము, పెసరపప్పు, కూరగాయలు, కొంత దక్షిణ అమ్మకు సమర్పించేందుకై తీసుకురాగా గురుప్రియ తన బీరకొంగు చాపి వాటస్వింటీని కొంగులో వేయించుకుంది. నష్టుతూ అమ్మతో “అమ్మా ఈరోజు మనం కూడా జిక్కాటన చేశాము కదమ్మా” అన్నది గురుప్రియ. అంతకు కొభీ రోజుల ముందు వారంలో ఒకరోజు జిక్కాటన ద్వారా ఆహార పదార్థాలను సేకలించవలసినటిగా కమలాకాంత్ ను అతుల్ ను అమ్మ ఆదేశించారు. ఆ పదార్థాలతోనే వంటచేసి యజ్ఞాగ్నికి ఆహారి సమర్పించి వారు కూడా దానినే ప్రసాదం స్వీకరించాలని శ్రీ ఆనందమయి మాత అతుల్, కమలాకాంత్ లకు చెప్పారు. వినయ్ దాదా ఇంటి నుండి అమ్మి బయలుదేల కులదా దాదా, ప్రతాప్ బాబు, రాయి బహాదుర్, భూదేవ బాబు - యిలా కొంతమంచి భక్తుల యిండ్లకు కూడా వెళ్లి జిక్క సేకలించారు. అలా జిక్క ద్వారా వచ్చిన పదార్థాలు చాలా ఎక్కువగా వుండటంతో వేరొక కారును కూడా తెప్పించి ఆ కారులో ఆ పదార్థాలన్నింటిని ఆశ్రమానికి చేర్చారు. ఆరోజు జిక్క సమర్పించిన భక్తులందలినీ కుటుంబ సమేతంగా వచ్చి ఆశ్రమంలోనే భోజనాలు చేయవలసినటిగా అమ్మి చెప్పారు. ప్రతిరోజు జిక్క ద్వారా వచ్చిన పదార్థాలతోనే వంటలు చేసి అమ్మకు, దేవతలకు నివేదించిన తర్వాత ఆశ్రమ వాసులంతా ప్రసాదం స్వీకరించాలని అమ్మి చెప్పారు. ఆశ్రమం లోని యజ్ఞాగ్నితో పోయిలు వెలిగించి, వంటలు చేసి, దేవతా నివేదనలు సమర్పించిన తర్వాత భక్తులంతా భోజన ప్రసాదాలను స్వీకరించారు.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు మనోరమ, మరొక రోజు బేటి అక్క జిక్క ద్వారా వచ్చిన పదార్థాలతో 10/8 రకాల వంటకాలు వండి అమ్మకు నివేదించారు. అమ్మి ఆ పదార్థాలన్నింటిని ఒక పొత్తులో వేసి కలిపి విస్తరాకులలో భోజన పశ్చాలలో కాకుండా భక్తులకు వారి చేతులలోనే అమ్మి స్వయంగా ప్రసాదం పెట్టడంతో భక్తుల ఆనందానికి అవధులు లేవు. తల్లి చేతి గోరుముద్దలు తినే పసిబడ్డల వలె వారంతా ఎంతో ఆనందించారు.

భోజనాల అనంతరం అమ్మి తన కుటీరంలోకి వెళ్లి

పడుకున్నారు. సాయం సమయంలో గురుప్రియ వచ్చి అమ్మి వద్ద కూర్చుని, “అమ్మా కొండరు స్త్రీలు మిమ్మల్ని దల్చించాలని వచ్చారమ్మా” అన్నది. అమ్మి ఒక అలోకికస్త్రీతిలో గురుప్రియను చూస్తూ, “దర్శనానికి వచ్చారా? ఎవరు ఎవరికి ఎవరు ఎవరి దర్శనానికి వచ్చారు? స్వయంగా వాళ్ళ తమను తాము దల్చించుకొనటానికి వచ్చారు. అంతే?” అన్నారు. సంధ్య సమయం తర్వాత అమ్మి లేచి తన కుటీరం ముందున్న పరండాలోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. భక్తులతో అమ్మి చాలాసేపు సంభాషించారు. కొంతసేపటి తరువాత భక్తులు కొభీమంబి తప్ప మిగిలిన వారంతా అమ్మి వద్ద సెలవు తీసుకొని వెళ్లిపోయారు. ఉన్నట్లుండి అమ్మి లేచి నిలబడి నెమ్మటిగా అస్పష్టంగా, “ఇప్పుడు నేను వెళ్లిపోతున్నాను” అన్నారు. అక్కడే ఉన్న వీరేంద్ర దాదా అమ్మి మాటలు విని కంగారుగా, “అమ్మా! ఏమంటున్నారు? ఇప్పుడు మీరేమీ మాట్లాడకండి. మీరు వెళ్లి పడుకోండి” అన్నాడు. అమ్మి అతని మాటలు వినిపించుకోకుండా గిలీంద్ర దాదాతో శ్రీ భోలానాథ్ గాలిని, జ్యోతిష్ దాదా ని పిలుచుకురమ్మని చెప్పారు. వారు రాగానే వాలిని తనతో బయలుదేరవలసించిగా చెప్పారు అమ్మి.

ఈ గ్రంథం ప్రారంభంలోనే గురుప్రియ దేవి అనే భక్తురాలి గులంచి ప్రస్తావించుకున్న విషయం చదువులకు గుర్తుండి వుంటుంది. ఆమె మొదటగా ఆమె తండ్రి శశాంక బాబు గాలతో కలిసి అమ్మను దల్చించిన వుదంతం గులంచి తెలియజేయడం జిలగించి. గురుప్రియ అమ్మతో ప్రథమ పరిచయంతోనే అమ్మి పట్ల ఆకర్షితురాలు అయ్యంది. అతి స్వల్పకాలంలోనే ఆమెకు అమ్మతో ప్రగాఢమైన అనుబంధం ఏర్పడింది. క్షణం కూడా అమ్మను వీడక సీడలాగా అమ్మను వెన్నంటి వుండే గురుప్రియ అమ్మకు ప్రీతిపాత్రురాలుగా మాలిపోయింది. అమ్మని విడిచి వుండటం అనేది ఆమె జోహకు కూడా అందని విషయం. ఎక్కడికి వెళ్లినా అమ్మి గురుప్రియ వెంట లేకుండా వెళ్లడం అనేది సాధారణంగా యెంతో అరుదుగా మాత్రమే జిలగేబి. 1932వ సంవత్సరం జిలగిన అమ్మి జన్మనిస్తువాల తర్వాత వున్నట్లుండి అమ్మి యా విధంగా ‘నేనిప్పుడే బయలుదేరున్నాను’ అనడం, ‘జ్యోతిష్ దాదాను శ్రీ భోలానాథ్ గాలిని మాత్రమే తన వెంట రమ్మనడం’ గమనించిన గురుప్రియ అమ్మి తన వెంట ఆమెను తీసుకు వెళ్లటం లేదన్న విషయమై అర్థమై, నిశ్చేష్మరాలై నిలబడిపోయింది. ఇంతలో అమ్మి గురుప్రియను చేయి పట్టుకుని కుటీరం లోపలికి తీసుకువెళ్లారు. గురు ప్రియను

తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకొని ఆమె చేతులు పట్టుకొని, “గురుప్రియ! ధైర్యం అనేబి సాధనలో ప్రథానమైన అంశం. సాధకులు యెప్పుడూ ధైర్యాన్ని కోల్పోకూడదు” అన్న ఆ మాటలకు చలించి పోయించి గురుప్రియ. అమ్మ “కంగారు పడకు. నేను ఎన్నిసార్లు బయటికి వెళ్లలేదు. మీరంతా యిలా కంగారు పడుతుండటం వలన నేను తిలిగి రావటం జరుగుతున్నది. నన్ను నా మార్గాన్ని వెళ్లాన్ని వ్యాపిస్తండి. మీరు యిం విధంగా నా మార్గానికి ఆటంకం కలిగిస్తే నేను జీవించి వుండను” అన్నారు. గురుప్రియ అమ్మ ఒడిలో తలపెట్టుకుని యేడవ సాగించి. అమ్మ ఆమెను ఓదారుస్తూ, “చూడు, నీ బాధ నాకు తెలియదా? మొట్టమొదటగా నువ్వు నా దగ్గరకు వచ్చిన రోజు నేను నా గబిలో నీతో యేమన్నానో గుర్తుందా? ఇన్నాళ్లు యెక్కడున్నావు నువ్వు? అన్నాను కదా. ఆ మాటకు అర్థం తెలియదా సీకు? అంతేకాదు, మనం యెక్కడికి వెళ్లినా ప్రతి చోటా అందరూ మనిషిరం అక్కాచెల్లెళ్లం అనేవారు కదా. మన ముఖ కవళికలు ఒకే విధంగా వుండటం వలన అక్కాచెల్లెళ్లం కాము అని చెప్పినూ యెవరూ నమ్మటం లేదు. బీనిని బట్టి నీకు అర్థం కావడం లేదా నీతో నా అనుబంధం” అంటూ ఆగిపోయారు అమ్మ. గురుప్రియ యేడుస్తానే వుంచి. చాలాసేపు గురుప్రియను ఓదార్థి గురుప్రియతో బయటకు వచ్చారు అమ్మ.

అమ్మ భక్తులతో మాట్లాడుతూ “శశాంక బాబుని పిలపండి” అన్నారు. ఆయన రాగానే ఆయనతో, “నేను యిం రోజు యెక్కడి నుండి వెళ్లిపోతున్నాను” అన్నారు. “ఎక్కడికి వెళ్లున్నారు? ఎప్పుడు తిలిగి వస్తారు?” అని అడిగాడు శశాంక బాబు. “ఏమో తెలియదు” అన్నారు అమ్మ. ప్రతిసాల భక్తులతో “మీరు పిలిచినప్పుడు వస్తాను” అంటారు. కాసీ యిసాల అమ్మ అలా అనలేదు. అందరూ మౌనంగా నిలబడి వున్నారు. గురుప్రియ అమ్మ పాదాల పద్ధ కూర్చోని యేడుస్తాన్నది. హరాత్తుగా అమ్మ తన మెడలోని బంగారు యజ్ఞిప్పేతాన్ని తీసి గురుప్రియ మెడలో వేసి, “బీనిని నీ మెడలో వుంచుకో” అన్నారు. ఆ యజ్ఞిప్పేతాన్ని గులించి కొన్ని అనుష్ఠాన విధానాలను గురుప్రియకు అమ్మ వివరించారు. మరికొందరితో వారి వారి సాధనలకు తగిన సూచనలను తెలియజేశారు. అందరికి అస్త్రి చెప్పి అమ్మ ప్రయాణానికి సిద్ధమైనారు. ఏ ఒక్కలిని కూడా కనీసం రైల్స్ స్టేషన్ వరకు కూడా వెంట రావటానికి అమ్మ అనుమతించలేదు. స్టేషన్ వరకు

అమ్మను తీసుకువెళ్లేందుకు భక్తులు తీసుకువచ్చిన కారును కూడా అమ్మ వెనక్కి పంపేశారు. కేవలం శ్రీ భోలానాథ్ గారు, జ్యోతిష్ దాదా - ఫీలద్డలని మాత్రమే వెంటబెట్టుకొని అమ్మ కాలినడకన ధాకా నుండి బయలుదేరారు. అమ్మ వెళ్లిపోయిన తర్వాత గురుప్రియ పరిస్థితి వర్ణనాతీతం. తన సర్వస్యాన్ని కోల్పోయినట్లుగా రాత్రంతా నిద్రాహారాలు లేకుండా యేడుస్తూ వుండిపోయిందామే.

ఆనాటి నుండి చాలాకాలం వరకు అమ్మ గులించిన యే కబురు యెవలకి తెలియలేదు. కొన్ని రోజుల తర్వాత ఉపేంద్ర బాబు అనే భక్తుడు అమ్మ దర్శనార్థం ధాకా వచ్చాడు. అమ్మ ధాకా విడిచి వెళ్లిపోయారని విని అమ్మజాడ తెలుసుకునేదుకు బయలుదేరాడు. అలా తిరుగుతూ తిరుగుతూ హిమాలయ ప్రాంతాలలోని ప్రదేశాలన్నింటిలో అమ్మకోసం వాకబు చేశాడు. చివరకు డెప్రోడూన్ కు ఐదు ఆరు మైళ్లు దూరంలో వున్న రాయపూర్ అనే ప్రాంతంలో అమ్మ వున్నారని విని అక్కడికి వెళ్లి అమ్మను దల్చించుకున్న ఉపేంద్ర బాబు ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఉపేంద్ర బాబు రాయపూర్ లో అమ్మను దల్చించిన సమయంలో ఒక శివాలయ ప్రాంగణంలో అమ్మ శ్రీ భోలానాథ్ గారు, జ్యోతిష్ దాదా కూర్చోని వున్నారు. అమ్మకు నమస్కరించుకుని ఉపేంద్ర బాబు అమ్మ పాదాల చెంత కూర్చున్నాడు. అమ్మ యేమి మాట్లాడలేదు. కొంతసేపటి తర్వాత ఉపేంద్ర బాబు అమ్మతో, ‘అమ్మ! నాకు యిక్కడ రాయపూర్ లో మీ సన్నిధిలో కొన్నాళ్లు గడపాలని వుందమ్మా’ దయతో అనుమతించండమ్మా” అని వేడుకున్నాడు అమ్మ అందుకు సమ్మతించలేదు. మీరంతా స్థిరంగా ఒక చోటు వుంటూ, మీకు విభించబడిన సాధనలను నిప్పుతో చేయవలసిన అవసరం యెంతైనా వున్నది. లక్ష్మిసాధనపై దృష్టి కేంట్చికలించడం అన్నింటికంటే ముఖ్యం” అన్నారు. అమ్మ అక్కడ వుండేందుకు అనుమతించకపోవడంతో ఉపేంద్ర బాబు తిలిగి తన ఊరికి వెళ్లిపోయాడు

కొన్ని రోజుల తర్వాత జ్యోతిష్ దాదాకు సెలవులు అయిపోయినందువలన ఆయన కమలాకాంత్ ను రాయపూర్ కు రప్పించి, ధాకా బయలుదేరాడు. అమ్మజ్యోతిష్ దాదా ను దారిలో కాశీలో ఆగి గంగా స్నానము విశ్వేశ్వర దర్శనము చేసుకొని ధాకా వెళ్లపలసినదిగా చెప్పారు. కాశీలో జ్యోతిష్ దాదాకు అమ్మ ఒక అపూర్వ దివ్యానుభవాన్ని ప్రసాదించారు. ఆ సంఘటన యెలా జలగిందంటే, జ్యోతిష్

దాదా కాశీలో బిగి మధ్యహన్ సమయంలో గంగానది వద్దకు వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో స్నాన ఘట్టం వద్ద యెవరూ లేరు. జ్యోతిష్ దాదా నదిలో బిగాలని ఘాట్ మెట్టుపై కాలు పెట్టగానే కాలుజాల నదిలో పడిపోయాడు. సీటిలో మనిగి ప్రవాహంలో వేగంగా కొట్టుకుపోతున్న జ్యోతిష్ దాదా కు అకస్మాత్తుగా ఘాట్ మెట్టుపై ఒక వ్యక్తి కనిపించాడు. అతడు వెంటనే నదిలో దూకి జ్యోతిష్ దాదా చేయి పట్టుకుని ఒడ్డుకు చేర్చాడు. “నదిలో బిగెటప్పుడు యొంత జాగ్రత్తగా వుండాలో తెలియదా?” అంటూ జ్యోతిష్ దాదా ను మందలించి వెళ్లిపోయాడు ఆ వ్యక్తి. అమ్మ దయతో జ్యోతిష్ దాదా ఆపదనుండి బయటపడి విశేషరుని విశాలాక్షి, అన్నపూర్ణ అమ్మవార్లను దల్చించి ఛాకా వెళ్లిపోయాడు.

అదేరోజు అదే సమయంలో అమ్మ శివాలయం వెనక ఒంటరిగా కూర్చుని వున్నారు. కొంచెం నేపటి తర్వాత కమలాకాంత్ అమ్మ వద్దకు వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో అమ్మ పరిస్థితి చూసి అతడు నిర్మాంతపోయాడు. అమ్మ బట్టలన్నీ సీటిలో పూర్తిగా తడిసిపోయి వున్నాయి. ఎంతగా అంటే అప్పుడే నదిలో స్నానం చేసి పైకి వచ్చినట్లుగా బట్టల నుండి సీళ్లు కారుతూ నేలంతా తడిసిపోయివుంది. అమ్మ ఆ సమయంలో కనులు మూసుకొని ఒక అలోకక స్థితిలో వున్నారు. మామూలు స్థితికి వచ్చిన తర్వాత కూడా అమ్మ యి విషయం గులించి యేమీ చెప్పేడు. కమలాకాంత్, శ్రీ భోలానాథ్ గారు ప్రశ్నించినప్పటికీ అమ్మ జవాబు యిప్పక మౌనం వహించారు.

జ్యోతిష్ దాదా రాయపూర్ నుండి రమణాశ్రమానికి తిలిగి రాగానే అక్కడి భక్తులంతా అమ్మ గులించిన వివరాలన్నీ తెలుసుకొనటానికి యొంతో ఆతుతతో జ్యోతిష్ పై ప్రశ్నల వర్ధం కులపించారు. అమ్మ యిక్కడి నుండి మొట్టమొదటిగా యొక్కడికి వెళ్లారు? ప్రస్తుతం యొక్కడ వుంటున్నారు? అక్కడ యెలా వున్నారు? ఏమి చేస్తున్నారు? వాళ్లందలకీ ఆహారము, నివాసము, మిగిలిన సదుపాయాలు యెలా వున్నాయి? ఇలా ఆశ్రమవాసులు అడిగిన ప్రశ్నలన్నింటిని జ్యోతిష్ దాదా ఎంతో వివరంగా అన్ని విషయాలు పూసగుచ్చినట్లుగా తెలియజేశాడు. అతడు చెప్పిన విషయాల సారాంశం యెలా వున్నది—

అమ్మ జ్యోతిష్ దాదా, శ్రీ భోలానాథ్ గారితో కలిసి బయలుదేలి మొదటగా డెప్రోడూన్ వెళ్లారు. కొన్నాళ్లు డెప్రోడూన్ పరిసర ప్రాంతాలలో పర్యాటించి రెండు

మూడు వారాల తర్వాత రాయపూర్ కు వచ్చారు. కొండల మధ్య ప్రదేశంలో వున్న అతి చిన్న కుర్రామం రాయపూర్. ఆ గ్రామానికి దూరంగా నిర్మానప్పు ప్రదేశంలో ఒక ప్రాచీన శివాలయం వుంది. ఆ శివాలయ ప్రాంగణంలో వున్న ఒక చిన్న గబిలో అమ్మ బృందం బస చేశారు. ఆ ప్రాంతంలో అసలు జనసంచారమే వుండదు. ఉదయాన పూజాల వచ్చి ఆలయాన్ని శుభ్రపలచి ధూప, ధీప, వైవేద్యాలను సమర్పించి వెంటనే వెళ్లిపోతాడు. మాట్లాడటానికి ఒక్క మనిషి కూడా కనిపించడు. పాములు, విష జంతువులు యథేచ్చగా సంచలన్మా వుంటాయి. ఆహార పదార్థాలు కూడా సరిపడినంతగా లభించవు. దొలికినంతలో సరిపెట్టుకుంటూ ఒకిక్కుసాల కేవలం ఒకటి రెండు రీప్టోలు తిని వుండటం; కొన్ని రీజులు కేవలం పుడికించిన కూరగాయలు తిని గడుపటం జరుగుతుంటుంది. రాయపూర్ లో వున్నాళ్లు అమ్మ ఒక్కసాల కూడా తల దుష్పుకోనటం జరగలేదు. కనీసం జూట్టును ముడి కూడా వేసుకొనకుండా వదిలేయడంతో కొన్నాళ్లకు జూట్టుంతా జడలు కట్టింది. పాడవుగా వేలాడుతున్న జడలన్నీ మరికొన్నాళ్లకు ఒకదానితో ఒకటి పెనవేసుకుపోవడంతో కొంత జూట్టును కత్తిరించవలసిన పరిస్థితి యేర్పడింది.

అమ్మ రమణాశ్రమం నుండి కట్టుబట్టలతో బయలుదేరారు. ఆ ఒక శీరతోనే రీజులు గడుపుతున్నారు గాని ఆ శీరను మార్చి మరొకటి కట్టుకొనటం అనేది జరగలేదు. ఆ ప్రాంతమంతా విపరీతమైన చలి ప్రదేశము కావడంతో సాయంత్రం నాలుగు గంటలకే అక్కడి ప్రజలు పూర్తిగా ఒంటి నిండుగా కంబళ్లు కప్పుకొంటారు. అయితే అమ్మ యే కంబళ్లు, స్వేచ్ఛల్లు వాడనే వాడటం లేదు. గటి బయట పరండాలో కూర్చోనటం, లేకపోతే బయట తిరుగుతూవుండటం - యిది అమ్మ బినచర్య. జ్యోతిష్ దాదా, శ్రీ భోలానాథ్ గారు శివాలయంలో కూర్చుని అనుష్ఠానాలు, సాధనలు చేసుకుంటూ రీజింటా గడిపి, రాత్రి ఆలయంలోనే లిభిస్టుంటారు. అమ్మ రాయపూర్ లో వున్నారన్న విషయం క్రమక్రమంగా భక్తులందలకీ తెలియడంతో కొండరు రాయపూర్ వచ్చారు. కానీ అమ్మ యే ఒక్కలనీ రాయపూర్ లో వుండేందుకు అనుమతించక వెనక్కి పంపివేశారు.

- సచేపం

ద్వారకాలూరు ఇన్‌బ్రిట్టుంగ్‌రూలు

శ్రీమతి కె. రమ, విద్యానగర్

మే 15 సంవత్సరముల క్రితం విద్యానగరు వచ్చాము. అంతకు ముందు బాలిరెడ్డి పాలం అనే ఊర్లో వుండే వాళ్ళం. సాయినాథుని దయవల్లనే మేము విద్యానగరు రావడం జిల్లాగం. బాబా మంబిరం దగ్గరే మా జల్లు. రోజు రెండుపూటలా బాబా మంబిరానికి వెళ్ళడం నా నిత్యకృత్యం. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి తపోవనం కూడా దల్చించుకుంటాను. శ్రీసాయినాథులవారు చాలాసార్లు స్వప్నదర్శనాలు ప్రసాదిస్తానే వుంటారు. కానీ నా జీవితంలో ఎప్పటికే గుర్తుండిపోయే రెండు స్వప్నదర్శనాలు మీతో పంచుకుంటాను.

ఒకసారి మేము కనుపూరు జాతరకి వెళ్ళాము. మా అనుయ్య వాళ్ళూ కూడా వాళ్ల ఊరినించి వస్తామన్నారు. నేను అక్కడ వాళ్లకోసం చాలా సేపు ఎదురుచూసాను. కానీ వాళ్ళు రాలేదు. అప్పుడు పోన్ చేస్తే, అన్నకు తేలు కుట్టిందని, చెన్నె ఆసుపత్రిలో చేర్చారని చెప్పారు. మర్కుడు మేము చెన్నె వెళ్లి ఆసుపత్రిలో అన్నని చూసేసలకి నాకు దుఃఖం ఆగలేదు. తను మనస్సుహాలో లేదు. తేలుఖిషం తలకెక్కడం వల్ల, కోమాలీకి వెళ్లిపోయాడని వైద్యులు చెప్పారు. ఆ రోజు రాత్రి ఇదేవిషయం తలచుకుని బాగా బాధపడ్డాను. అప్పుడు ఒక స్వప్నం వచ్చించి. అందులో,,, నేను మా ఇంట్లో కట్టిల పాయిమీద పాలు కాస్తున్నాను. పాలు దింపడానికి బట్ట తీసుకువడ్డామని లోపలకి వెళ్లి వచ్చేలోగా, ఒక కాకి పాల గిన్నె మీద వాలడం వల్ల, గిన్నె తిరగబడి పాలన్నీ ఒలికిపోయాయి, అప్పుడు బాబా ఒక పక్కన నిల్చుని, నావైపు, తిరగబడిన గిన్నెవైపు మార్చి మార్చి చూస్తున్నారు. స్వప్నం అయిపోయించి. మర్కుడే మా అనుయ్య చనిపోయాడు. అంటే జరగబోయేబి ముందుగానే స్వప్నంలో ఆవిధంగా సూచించారన్నమాట. కానీ అప్పుడు నాకు తెలియలేదు.

ఇంకొకసంఘటన ,,, మావారు కాలు నొప్పితో చాలాకాలం బాధ పడేవారు. చాలా రకాల వైద్యులు చేయించాము. కొన్నాళ్ళకి నడవడం కూడా కష్టమయ్యించి.

ఒకరోజు రాత్రి నేను చాలా బాధపడుతూ నిద్రపోయాను. ఆ రాత్రి బాబా నాకు స్వప్నదర్శనమిచ్చి, మావారి వెనుపూస పైన టాల్చులైటు వేసి చూస్తున్నారు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. మర్కుడు ఆసుపత్రికి వెడితే, వైద్యులు పరీక్షచేసి మావారికి 'వెనుపూస దగ్గర కండ పెలిగించి, అందువల్ల నడవలేకపోతున్నారు' అని చెప్పారు. బాబా దయవల్ల సరైన వైద్యుం జిలగి తొందరలోనే కోలుకున్నారు.

ఇలా నేను నా జీవితంలో బాగా బాధపడిన రెండు సందర్భాలలో బాబా స్వప్న దర్శనాన్ని అనురహించారు. ఈ రెండు సంఘటనల తరవాత బాబా మమ్మల్ని విద్యానగర్ రష్ణించుకున్నారు. మాకు ఒక అమ్మాయి. మేము ముగ్గురం శ్రీసాయిలీలామృతం, శ్రీగురుచరిత్ర నిత్య పౌరాయణ చేసుకుంటాము. బాబా దయవల్ల మేమందరం హాయిగా వున్నాము. వాలికి శత సహస్రకోటి కృతజ్ఞతాభవందనములు!

గోర్యాని గ్రౌండ్ వీలులు

శ్రీ రామచంద్ర రావు, చీరాల

పూర్వా జ్యాలీ భరద్వాజ గురుదేవుల స్ఫుతులను వాలి లీలావైభవాన్ని, చీరాల వాస్తవ్యులు రామచంద్రరావుగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

నేను పూజ్యాలీ మాస్టరుగారి విద్యార్థిని. 1968 లో PUC లో చేరి 1973 లో BSC డిగ్రీ పూర్తిచేశాను. అప్పుడు పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు మాకు జనరల్ ఇంగ్రీషుకి వచ్చేవారు. చాలామంచి విద్యార్థులలగే నేనూ ఒకసాల పూజ్యాలీ మాస్టరుగారి గబికి వెళ్లాను. ఆయనను చూస్తుంటే అలా చూడాలనిపించేబి. తెల్లటి వర్ధస్సుతో బయటా లోపలా బంగారు పూసినట్టున్నారు. నేను ఆయన కాలి చిట్టికెనవేలి గోరుకి కూడా సలపోసనిపించింది. కానీ ఆయన నన్ను ఆత్మియంగా పలకలంచి కూర్చోమని, వాలి కుటుంబసభ్యుల పోటోలన్నీ నాకు చూపించారు. ఆయన ఎందుకఱా చేస్తున్నారో నాకు అర్థం కాలేదు.

బకరోజు తరగతి గబిలో అందలికీ పారం చెప్పా, “నేను ప్రతి సంవత్సరమూ పుస్తకాలు కొనుక్కోలేని విద్యార్థులకు పుస్తకాలు కొని ఇస్తుంటాను. ఈ సంవత్సరం సీకు ఇస్తున్నాను” అని, నా బెంచి మీద పుస్తకాల కట్ట పెట్టారు. నిజానికి మేము పేదవాళ్ళమే, కానీ నాకు చాలా అభమానముండేబి. నన్నేదో క్లాసులో ఆయన అవమానం చేశారని బాధపడి నాకు ఆ పుస్తకాలు వద్దన్నాను. తరవాత క్లాసులో అందరూ, ‘ఆయన అంత ప్రేమగా ఇస్తుంటే వద్దంటావా?’ అని నన్ను తిట్టారు. ఆరోజు సాయంత్రం వాలి గబికి వెళ్లి, ఉదయం క్లాసులో నా ప్రవర్తనకు క్షమించమని అడిగి పుస్తకాలు కావాలన్నాను. అప్పుడు కొన్ని పుస్తకాలు ఇచ్చి, మళ్ళీ వాలి కుటుంబసభ్యుల పోటోలు చూపించి పంపించారు. మర్మాడు క్లాసులో మళ్ళీ అందలముందూ

మరికొన్ని పుస్తకాలు ఇచ్చారు. ఆయన ఏం సంకల్పం చేశారో కానీ, నాకు ఇంగ్రీషు మీద మంచి పట్ట వచ్చింది. అది నాకే చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. మా ఆఫీసులో నా ఆంగ్ర పరిజ్ఞానం బాగుంటుందని అందరూ మెచ్చుకునేవారు. 1973లో నాకు BSNL లో ఉద్యోగం వచ్చింది. కానీ చాలా తక్కువ జీతంతో డ్యూటీ క్లర్క్ గా ఉద్యోగం ఇచ్చారు. తరవాత BSNL విభాగానికి సంబంధించిన పరీక్షలకు కట్టి JAO గా ప్రమోషన్ వచ్చి కలకత్తాలో చేరాను.

ఒకసాల ఆఫీసు గొడవలలో నేను తలదూర్ఘడం వల్ల వాటికి సంబంధించి ఒక మీటింగు పెట్టి, ఆ విషయం చల్చిద్దామనుకున్నాను. దాదాపు ఆ గొడవలు ఒక పరిష్కారానికి కూడా వచ్చాయి. ఆ సమయంలో మా సెక్రెటరీ సమావేశం రద్దు చేశాడు. నాకు బాగా అవమానం కలిగి చనిపోవాలనిపించేంత బాధ కలిగింది. అటువంటి సమయంలో నేను పూజ్యాలీ మాస్టరుగారి దగ్గరకు వెళ్లాను. ఆ విషయం చెప్పగానే ఆయన బాగా నవ్వేసి, “చచ్చిపోయి ఏం చేడ్దామనుకున్నావురా? ఈరోజు చచ్చిపోయావుకి, రేపటినుంచి ఏం చేస్తావ్?” అన్నారు! నా దగ్గర సమాధానం లేదు. “సరే, నువ్వుట్టు భావనలో ఈరోజు చనిపోయావ్. ఇప్పుడు మళ్ళీ కొత్తగా జీవితం మొదలుపెట్టావ్. ఇది బాబా సీకు ఇచ్చిన అవకాశంగా భావించి బాబా ప్రచారం చేయి. పారాయణ చేసుకోి లీలలు సేకలించు” అని చెప్పుకుంటూ వచ్చారు. ఏ సమస్యకైనా వాలి దగ్గర తక్షణమే సమాధానముండేది.

ఆ సమయంలో మేమిద్దరం ఎదురెదురుగా కూర్చున్నాం. పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు కళ్ళు మూసుకుని తమ భృకుటిని దగ్గరకు చేశారు. వాలి కనుబోమ్మలు

మధ్యనుంచి ఒక కాంతి తిన్నగా వచ్చి నా గుండెలమీద పడింది! దానిని నేను నా కళ్లారా చూస్తున్నాను. వెంటునే నాకు అంతవరకు పున్న బాధంతా ఒక్కసాలిగా పోయి పోయిగా అనిపించింది! నాకు ఆ సంఘటన విపరీతమైన ఆనందాన్ని కలిగించింది. అక్కడ జిలగిన ప్రక్రియ ఇప్పటికే నాకు అంతుపట్టదు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని భోజనానికి కొందరు భక్తులు పిలుస్తూ వుండేవారు. వారితో నేను వెళదామనిపించేబి. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “వద్దురా, వాళ్లు ఏవేవో కోలికలు మనసులో పెట్టుకుని భోజనం పెడతారు. అది తినడం వల్ల తరవాత శరీరంలో కొన్ని సమస్యలు వస్తాయి. అవి తట్టుకోవడం కష్టం!” అని చెప్పా, ఫలానా వాళ్లింటికెళ్లడం వల్ల అప్పుడు నాకు అలా జిలగింది.. ఇలా జిలగింది...అని చెప్పుకుంటూవచ్చారు. ‘అమ్మా! దీని వెనకాల ఇంత కథ వుందా?!’ అనుకున్నాను.

మేమంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో ఒకసాల తిరుపతిలో హస్టల్ లో కూర్చునిపున్నాం. ఉన్నట్లుండి, “ఒరేయ్ ఇంగ్లీష్ లెక్కర్ ని పిలుచుకునిరా!” అన్నారు. నాదేమో స్థూలకాయం, బాగా బద్దకస్తుడిని. పైగా అతనేమో వెయ్యికాళ్లమండపం పలిసరాల్లో వుంటాడు. ‘అబ్బా, అంత దూరం పోవాలా?!’ అని ఆలోచిస్తున్నా. మళ్ళీ వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “పెళ్ళక్కరలేదురా, తనే వస్తున్నాడు” అన్నారు. నిజంగానే మొమెవ్వరమూ పిలవకుండానే అతనంతట అతనే అక్కడికి వచ్చాడు!

ఇలాంటి సంఘటనే విద్యానగర్ లో కూడా ఒకసాల జిలగింది. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గర కూర్చుని పున్నాను. ఆయన “ఒరేయ్ గోవిందప్పని శిలవరా!” అన్నారు. మళ్ళీ నా బద్దకం, నేనూ మామూలే! ‘అబ్బా ఇప్పుడు లేచి వెళ్లులా?!’ అనుకున్నాను. ఇంతలోనే, “వాడే వస్తున్నాడులేరా!” అన్నారు. కాసేపటికే గోవిందప్ప వచ్చాడు!

ఒకసాల తిరుపతిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాస్తికులతో వాటించి, చివరకి వాళ్లతో పాద నమస్కారం చేయించుకున్నారు. అట నేను కళ్లారా చూశాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ఓపిక, దృఢ చిత్తం సామాన్యమైనవి కాదు. ఎన్ని గంటలైనా ఓర్పుగా మాట్లాడి, చివరికి ‘దేవుడు లేదు!’ అనువాళ్ల తోటి ‘దేవుడు వున్నాడు!’ అని చెప్పించే దమ్ము

వుంచి ఆయనకి.

నా వైవాహికజీవితంలో కూడా సమస్యలోనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా భార్యకు శ్రీ సాయి లీలామృతమిచ్చి పారాయణ చేయున్నారు. తరవాత సమస్యలన్నీ తొలగిపోయాయి. నాకు ముగ్గురు పిల్లలు. పెద్దబ్బాయి పుట్టినప్పుడు అరవింద్ ఫోవ్ గులంచి కల వచ్చింది. నేను, ‘ఆయన పేరు పెట్టునా?’ అని అడిగితే, ‘అరవింద్ ప్రసాద్’ అని పెట్టామన్నారు. అలాగే పెట్టాను. పాప పుడితే, ‘సాయి కరుణ’ అని పేరు పెట్టమంటారా అని అడిగితే సరేనన్నారు. తరవాత బాబు పుడితే, ఆయన ‘హేమాద్రి సాయి’ అని పెట్టామన్నారు. నేను ‘దత్తాత్రేయ అని పెట్టునా?’ అని ఉత్తరం వ్రాశాను. నా ఉత్తరం చేరకుండానే, ‘హేమాద్రి సాయి’ అని పెట్టామన్నారు కాసీ, నేను ‘హేమాద్రి సాయి’ అనే పెట్టాను

నేను కలకత్తాలో ఉద్దీశ్యం చేస్తున్నప్పుడు ఒకసాల, “ఒరేయ్ ఇక్కడకి వచ్చేయురా!” అన్నారు. అంటే అంద్రాలో ఉద్దీశ్యానికి బదిలీ పెట్టుకుని రమ్మన్నారు. కాసీ నాకు కలకత్తాలో జీతమేకాక ఓవర్ టైం చేస్తే డబ్బులు దొరుకుతున్నాయి. అందుకని రానన్నాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “ఒరేయ్ ఆ మూడొందలకోసం చూసుకుంటే, పాందవలసించి పోగింట్లుకుంటావురా!” అన్నారు. తరవాత కొన్నాళ్లకే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. ఇప్పుడనుకుంటాను, ‘ఆ మూడొందలకోసం చూసుకోకపోతే ఎంత బాగుండేబి?’ అని! ఎందుకంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందినప్పుడు ఒంగోలులో మా తమ్ముడున్నాడు. అతను ఆయనను బివలిసాల దర్శనం చేసుకున్నాడు. సమస్యారం చేసుకున్నాడు. సమాధి చేసేటప్పుడు ఊరేగింపులో పొల్గొన్నాడు. ‘అహస్తి నేను పాందలేకపోయాను కదా, మళ్ళీ ఇప్పుడు కావాలనుకుంటే వస్తాయా? అయినా ఇంకొంతకాలం వారితో పుంటే ఇంకా ఎన్ని విషయాలు చెప్పేవారో?’ అని ఇప్పుడనిపిస్తుంది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందబోయే ముందు నాకు రెండు సూచనలు చేశారు. కాసీ నేను అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ఇంకొక రెండు, మూడు నెలలకు సమాధి చెందుతారనగా నాకు ఒక కల వచ్చింది. అందులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని క్రింద పడుకోపెట్టారట. అక్కడకు

డాక్టరుగారు వచ్చి ఏదో చెప్పారు. ఇంక లాభం లేదని అంటున్నారట. ఈ కలని పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి చెప్పే, “ఒరేయ్ ఇంతవరకూ వచ్చిన కలలస్తీ జలగాయి కదా! మలి ఇదేమముతుందో వేచి చూద్దాం!” అన్నారు. తరవాత నాకు ఉద్దీగంలో అకొంట్స్ ఆఫీసరుగా ప్రమోషన్ వచ్చింది. అందువల్ల నా టేబుల్ మీద STD ఫోన్ సాకర్యం వచ్చింది. ఇక ఆ సాకర్యం వచ్చిందంటే చాలా గొప్ప స్థితి అని అర్థం. ఆరోజుల్లో రాజకీయ నాయకుల దగ్గర, బాగా డబ్బున్నవాళ్ళ దగ్గరే ఇటువంటి ఫోన్లు వుండేవి. ‘మొదట పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి చేద్దామని నెంబర్ కలిపాను. ఫోన్ చేయగానే, నాకు రెండునెలల క్రితం పూజ్యతీ మాస్టరుగాల గులంచి వచ్చిన కల గుర్తుకొచ్చి మనసులో గుబులుపుట్టి ఫోన్ పెట్టేసాను. కానీ ఇచ్చి జలగిన 40 రోజుల తరవాత మా అమ్మ, ‘పూజ్యతీ మాస్టరుగారు సిట్టి పొందారు. ఈరోజు 40 రోజుల మండలరాధన!’ అని నాకు ఉత్తరం ప్రాసింది. అట చబిబి కన్నీళ్ళ పర్యంతమయ్యాను. “అరేరే! పూజ్యతీ మాస్టరుగారు నాకు తెలియచేసే ఉద్దేశంతోనే నాకు ఫోన్ సాకర్యం కూడా కలిగించారు. ఆరోజు మనసులో ఆ భావనను కూడా కలిగించారు. ఇంకొఢిసేపు ఫోన్ అలాగే పెట్టుకుండా వుంచితే, బహుశా ఎవరైనా మాట్లాడి ఈ విషయం చెప్పి వుండేవారేమో! వెంటనే నేను వెళ్లి వుండేవాడిని కదా?!” అని చాలా బాధపడ్డాను.

నేను పేద కుటుంబంలో పుట్టినా నాకు మంచి జీవనోపాధి వచ్చేలా చేసి, చక్కటి కుటుంబాన్ని ఇచ్చి స్థిరపరచారు. వారి మేధస్సు ఎంత వుండేదో, నా అవగాహనా రాహిత్యం అంతగా వుండేబి.

అయినా సరే నాపట్ల అత్యంత ప్రేమని చూపించి, నన్ను తీల్చిచిద్దారు. కానీ వారు సశలీరంగా వుండగా ఎన్ని విషయాలలో వారి గొప్పతనం నిరూపించబడుతున్న గ్రహించలేని మనస్థితి నాటి! మళ్ళీ అంతటి నిగల్య, నిరాడంబరుడు, మహానుభావుడు లభించడం దుర్లభం. అటువంటి అధ్యాత్మియమూర్తికి శతనహాస్రకోటి వందనాలు తెలియచేసుకుంటున్నాను.

ఓం కారుణ్యమూర్తయే శ్రీ భరద్వాజ గురవే నమః

అపధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి

07వ పేజీ తరువాయి

బట్టిరెడ్డి శ్రీనివాసరెడ్డికి వివాహమై నాలుగు సం॥లైనా సంతానం కలగలేదు. అతని భార్య స్వామి సమాధిని దఱించి తనకు సంతానం ప్రసాదించమని ప్రార్థించింది. ఆ రాత్రికి స్వామి కలలో కనిపించి ఆమెకు ఒక దారం యిచ్చి నీకు సంతానం ప్రసాదించాను” అని చెప్పారు. తెల్లవాలి ఆమె లేచేసలికి ఆ దారం నిజంగానే ఈమె తాళిబోట్టుకు చుట్టుకొని వుంది.

భాగవతుల రఘురామయ్య భార్యకి గుండెనొప్పి, రక్తపోటు, వంటికి నీరు వచ్చి ఎంతో బాధపడుతుండేబి. మద్రాసు తీసుకుచెళ్ళాలని అనుకున్నారు. ఒక రాత్రి ఆమెకు స్వామి స్వప్న దర్శనమిచ్చారు. ఆయన ఒక తెల్ల కాగితంపై వేలితో ‘NEPHRO SAL’ అని రాసి చూపారు. ఆ విషయం వారి కుటుంబ వైద్యులకి చెప్పి ఆ మందు తెచ్చుకున్నారు. ఆమె జబ్బు తగ్గిపోయింది. తర్వాత ఆమెకి, స్వామి కలలో ఐదు బత్తాయికాయలు ప్రసాదించారు. స్వామి బత్తాయిరసం తాగమన్నారనుకొని ఆమె బత్తాయిరసం తాగనారంభించింది. దాంతో ఆమె సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతురాలైంది.

రాఘవయ్యగాలి దూడ తప్పిపోయి నెలరోజులైనా ఎంతవెదికినా కనిపించలేదు. అతడు ఒక రోజు స్వామి సమాధికి చెప్పుకుని దూడ దొరకాలని ప్రార్థించాడు. ఆ రోజు రాత్రి స్వామి స్వప్నంలో కనిపించి అతనిని వెంటబెట్టుకొని ఒక ర్రామంలోని బందిల దొడ్డికి తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ అతని దూడ వుంది. తెల్లవాలన తర్వాత అతడు పెనవల్ల అనే ర్రామంలో బందిలదొడ్డికి వెళ్ళాడు. అక్కడ చూసేసలికి అతని దూడ అందులోనే వున్నది.

అపధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి నిత్యసత్యులు. శ్రీ స్వామి సమాధి చెందిన రోజును పురస్కరించుకుని తమ దర్శన ఆశీస్తులు ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తా ఆయనకు నమస్కరమాంజలులు సమల్చిద్దాము.

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి బీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి బీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్మతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి బీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

నేను దల్చించిన మహాత్ములు-4

అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారి ఆరాధన

(24-08-2024)

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,

Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

నేను దల్చిన మహాత్ములు

శ్రీ ఆనందమూలు అమృత

ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజి

శ్రీ ఆనందమూలు అమృత ఆరాధన

(27-08-2024)

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.